

ATEISMUL : DECLARAȚIE DE SUCCES SAU EȘEC ?

Faten Sabri
2021

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رود الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

 Telephone: +966114454900

 ceo@rabwah.sa

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 www.islamhouse.com

Un cuvânt din inimă.

Suferința sufletului:

Ceva ce am citit și îmi place să împărtășesc:

„Pe vremea când Napoli era zguduit de spectacolele actorului Karlinija, un om s-a dus la un medic vestit din acel oraș pentru a-i cere un tratament pentru melancolie excesivă, depresie. Doctorul l-a sfătuit să se distreze, să se amuze și să meargă la spectacolele lui Karlinija, dar pacientul a răspuns: Eu sunt Karlinija”¹.

Autorul a continuat:

„Cei care caută adevărul, precum și scepticii, vizitează clinici de psihiatrie, dar credincioșii și ateii nu le vizitează. Un credincios caută și găsește, dar un ateu nici nu caută și nici nu găsește. Un al treilea tip tot caută și nu găsește. Fără Dumnezeu (Creatorul), viața devine un mecanism neînsuflețit. Dacă ar fi să vă povestesc că, mai devreme, am luat metroul, am ajuns la universitate, am participat la cursuri și m-am întors acasă, aceste fraze nu sunt potrivite pentru a scrie un roman sau o nuvelă pentru că ele sunt lipsite de elementele binelui și ale răului. De-a lungul timpului, nu a existat niciun roman care să fie lipsit de elementele binelui și ale răului, deoarece acestea reprezintă secretul existenței umane și secretul sarcinii.

¹ Cartea „Fuga mea spre libertate” (Hurubiun 'iilaa alhuriyati) scrisă de Ali Izetbegovic, primul președinte al Republicii Bosnia-Herțegovina și filosof islamic.

Această sarcină despre care vorbește scriitorul este sentimentul aflat în sufletul omului, care îl determină pe acesta să facă ceea ce este corect și să evite răul, urmând ca mai apoi să fie judecat și pedepsit.

Căutați călătoria:

Necredincioșii susțin că totul este lipsit de sens intrinsec și că, prin urmare, pentru a avea o viață împlinită, suntem liberi să găsim pentru noi înșine un sens. Negarea scopului existenței noastre înseamnă, de fapt, autoamăgire. Este ca și cum ne-am spune: „Să presupunem sau să ne prefacem că avem un scop în această viață”.

Ei sunt precum niște copii care se joacă de-a doctorii și de-a asistentele sau de-a mama și de-a tata. Noi nu vom putea atinge fericirea decât dacă ajungem să ne cunoaștem scopul în viață.

Imaginați-vă o persoană care, în mod involuntar, se găsește într-un tren de lux, la clasa întâi, în condiții de confort și grandoare. Ar fi ea fericită în acea călătorie, fără să găsească răspunsuri la întrebări precum:

Cum ai ajuns în tren? Care este scopul călătoriei tale? Încotro te îndrepti? Dar dacă nu ar primi răspuns la aceste întrebări, cum ar putea fi ea fericită?

Ea nu va atinge niciodată fericirea adevărată și semnificativă, chiar dacă ar fi să se bucure de tot luxul pe care îl are la dispoziție. Este suficientă masa delicioasă din această călătorie pentru a o face să uite de aceste întrebări? Acest tip de fericire este temporară și falsă și nu poate fi obținută decât prin neglijarea intenționată a găsirii răspunsurilor la aceste întrebări importante. Este precum un caz de euforie falsă cauzată de o beție, care duce la moartea omului. Astfel, adevărata fericire a omului nu va fi atinsă decât atunci când el va găsi răspunsurile la aceste întrebări existențiale.

Filozoful englez John Locke a spus:

„Dacă toată speranța umană este limitată doar la această lume și, dacă ne bucurăm de viață doar aici, în această lume, atunci nu este ciudat sau illogic să căutăm fericirea, chiar dacă acest lucru este în detrimentul părinților și al copiilor.”

Între existență și inexistență:

Mulți dintre cei care neagă existența Creatorului Universului cred că lumina nu este afectată de timp, dar nu acceptă faptul că Mărețul Creator nu este supus legii timpului și ale spațiului, însemnând că El există înaintea tuturor lucrurilor, și după ele, și nu se află în mijlocul creației Sale.

Mulți dintre ei credeau că, atunci când particulele conectate sunt separate unele de altele, ele încă comunică în același timp, dar nu acceptă ideea că, prin intermediul științei Sale, Creatorul comunică cu robii Săi, oriunde s-ar afla aceștia. Ei cred că omul are minte, deși nu o văd, dar refuză să creadă în Creator fără să îl vadă.

Mulți dintre ei au refuzat să creadă în Paradis și Iad, dar au acceptat existența altor lumi, pe care nu le-au văzut. Știința le-a spus să creadă în lucruri care nu există, cum ar fi mirajele, iar ei cred în ele și le acceptă, dar fizica și chimia nu le vor aduce beneficii oamenilor după moarte, deoarece acestea nu le-au promis lor nimic.

Principala diferență dintre cel care neagă existența lui Dumnezeu și cel care crede în Dumnezeu și în Cartea Sa este că ateul îl consideră pe credincios nebun, pentru că acesta crede în ceva ce nu poate vedea. Credinciosul crede în ceva ce îi ridică statutul și poziția, dar ateul crede în fizică și chimie, dar credința în nimic îi coboară statutul.

Existența Creatorului:

Credința în existența unui Creator al Universului se bazează pe principiul conform căruia lucrurile nu apar fără niciun motiv, iar Universul nu poate fi creat la întâmplare, deoarece întâmplarea nu este o cauză

principală, ci mai degrabă un rezultat secundar care depinde de disponibilitatea altor factori (existența timpului, a spațiului, a materiei și a energiei) să fie formați la întâmplare „Întâmplarea” nu poate fi folosită pentru a explica ceva ce există pentru că ea nu este absolut nimic.

Realizând adevărul:

Problema punerii întregii noastre credințe în știința empirică este că aceasta are fundamente aflate în continuă schimbare. Noi descoperiri care infirmă teoriile anterioare au loc în fiecare zi. Parte din ceea ce considerăm știință este încă pură teorie. Chiar dacă presupunem că toată știința este dovedită și exactă, avem totuși o problemă.

Știința experimentală îi acordă toată gloria celui care descoperă în acel moment și îl ignoră pe cel original. De exemplu, să presupunem că cineva intră într-o cameră și descoperă un tablou frumos, pictat foarte meticulos, cu o grijă și simetrie incredibilă, iar apoi le povestește altora. Toți sunt atât de impresionați de cel care a descoperit tabloul, încât uită să pună cea mai importantă întrebare: „Cine l-a pictat?”

Aceasta este ceea ce fac oamenii. Sunt atât de impresionați de descoperirile științifice cu privire la legile naturii și ale Spațiului, încât uită de creativitatea celui care a creat Legile Universului, ale energiei, ale materiei etc. Tot ceea ce fac cercetătorii este să descopere legile, dar nu ei creează aceste legi. Ele au fost create de către Creator.

Existența scriitorului nu se poate nega doar pentru că el cunoaște cartea, cele două nu se înlocuiesc una pe cealaltă. Știința a descoperit legile Universului, dar nu ea le-a creat, ci Creatorul.

Credincioșii care cred în știință și dintre care unii au studii superioare în Fizică și Chimie conștientizează faptul că aceste legi cosmice au în spate un Creator Măreț. Știința materială, în care cred materialistii, a descoperit legile pe care Dumnezeu le-a creat, dar nu a creat aceste legi. Oamenii de știință nu ar avea nimic de studiat dacă nu ar exista aceste legi, create de

către Dumnezeu. Dimpotrivă, credința îi aduce credinciosului beneficii atât în această viață, cât și în cea de Apoi.

Din momentul în care cineva se îmbolnăvește și are o gripă severă sau febră mare, nu se poate nici măcar ridica pentru a ajunge la un pahar cu apă. Atunci cum ar putea omul să renunțe la relația cu Creatorul său?

William James a spus: „Valurile tumultuoase ale oceanului nu tulbură niciodată calmul adâncului și nici nu disturbă starea sa de liniște și de siguranță. În același fel, o persoană care are credință în Dumnezeu, nu este tulburată de fluctuațiile superficiale temporare. O persoană cu adevărat credincioasă nu se îngrijorează, își păstrează calmul și este pregătită pentru a face față tuturor provocărilor pe care le aduce viața.

De ce religia?

Hans Schwarz, profesor de Teologie a spus:

„Deși știința este importantă, aceasta poate fi folosită atât pentru distrugere, cât și pentru făurire. Aici intervine rolul cel mai important al credinței, aceasta clarificând faptul că un experiment nu are toate răspunsurile.”

El a mai spus:

„Credința și cunoașterea au nevoie una de cealaltă, iar oamenii de știință ar trebui să recunoască faptul că, uneori, folosesc credința pentru a putea înțelege relațiile profunde dintre fenomenele naturale pe care ei le observă”.

Schwartz consideră că oamenii de știință nu au toate răspunsurile, așa cum pretind ei. Chestionarea continuă este o dovadă în acest sens, în special pentru oamenii de știință care cercetează originea vieții. Ori de câte ori ajung la o concluzie, a doua zi o nouă descoperire o contrazice pe cea anterioară.

În ceea ce privește originea vieții și scopul oamenilor în viață, știința nu poate oferi răspunsuri și a lăsat, în schimb, metafizica să le găsească. Din cauza accidentului de la Hiroșima și ale altor dezastre care au avut loc ca urmare a invențiilor științifice, știința și-a pierdut inocența. Unii oameni de știință, printre care și filozoful Karl Jaspers, au numit știința a fi o legendă.

Astfel, concluzionăm că, dacă acceptăm, de dragul argumentului, faptul că știința a răspuns la întrebarea: „Cum a apărut Universul?”, atunci nu este posibil ca aceasta să răspundă la întrebările cu privire la originea și scopul vieții, având și în același timp un progres științific, decât dacă se ajunge la o conformitate între știință și religie.

Știința îl poate ajuta pe om să construiască o rachetă, dar nu îl poate ajuta, de exemplu, să aprecieze frumuseța unui tablou sau valoarea lucrurilor. Știința nu îi poate ajuta pe oameni să facă diferența dintre Bine și Rău. Prin intermediul științei, știm că un glonț ucide, dar nu știm faptul că este greșit să-l folosim pentru a-i ucide pe ceilalți.

Albert Einstein, celebrul fizician, a spus:

„Știința nu poate fi o sursă pentru etică, nu există nicio îndoială asupra faptului că, există fundamente etice pentru știință, dar nu putem vorbi despre fundamente științifice pentru etică. Toate încercările de a supune etica legilor științei au eșuat și vor continua să eșueze.”

Immanuel Kant, celebrul filozof german, a spus:

„Dovada etică pentru existența lui Dumnezeu a fost stabilită conform cerințelor dreptății, deoarece un om bun trebuie răsplătit, iar unul rău trebuie pedepsit, iar acest lucru nu se poate întâmpla decât în prezența unei surse superioare care îl trage la răspundere pe fiecare om pentru ceea ce a făcut. Mai mult, dovada este stabilită în conformitate cu abilitatea de a obține fericirea, deoarece suma tuturor acestor aspecte nu poate exista decât la Cel care este Supranatural, Cunoscătorul tuturor lucrurilor și Atotputernicului. Această origine supremă care învinge natura, este Deitatea.”

Eliberarea de sclavie:

Inevitabil, dacă nu adorăm Creatorul, ajungem să adorăm alți „zei”. Inima va fi atașată fie de o chestiune lumească pe care dorește să o obțină și depune efort în acest sens, fie va fi atașată de Creatorul ei. Astfel, dorințele noastre ne pot înrobi fără ca noi să realizăm acest lucru. Pe de altă parte, atașarea inimii noastre de Dumnezeu Atotputernicul și de Viața de Apoi ne poate elibera de alte lucruri. Numai Creatorului i se cuvine dreptul ca omul să caute refugiu la El.

Mulți oameni sunt atrași de faimă și de modă. De asemenea, rețelele de socializare atrag atenția oamenilor într-un mod excesiv, acestea având un rol major în răspândirea conceptelor care se focusează pe chestiuni inferioare și îi distrag pe oameni de la prioritățile lor. Acest lucru duce la o viață nefericită și plină de suferință.

De asemenea, unele norme sociale și presiuni familiale ne pot obliga să respectăm tradițiile și obiceiurile moștenite, îndepărtându-ne de ceea ce ni se cere în această viață și de datoria noastră față de Creatorul nostru.

Credința este o responsabilitate:

Credința în existența unui Creator al Universului este un angajament și o responsabilitate. Credința face conștiința să fie vigilentă și îl îndeamnă pe credincios să fie responsabil pentru faptele sale, mici sau mari. Credinciosul este responsabil pentru sine, familia lui, aproapele său și chiar și pentru călătorul de pe drum. El face un efort și se folosește de toate mijloacele disponibile, apoi își pune încrederea în Dumnezeu. Nu cred că asta este una dintre caracteristicile unui dependent de opiu, caracteristici cu care sunt asemănați și stigmatizați astăzi cei credincioși.

Adevăratul opiu al oamenilor este ateismul, nu credința, pentru că ateismul își cheamă adepții la materialism, marginalizând astfel relația lor cu Creatorul lor, prin respingerea religiei și renunțarea la îndatoriri. Ateismul îi îndeamnă să se bucure de momentul prezent, indiferent de

consecințe, astfel încât aceștia să poată face ceea ce doresc, fără să se teamă de vreo pedeapsă lumească, crezând că nu există nicio înviere și nicio socoteală divină. Nu este oare aceasta tocmai descrierea dependențelor?

O poziție superioară pentru suflet:

Ceea ce am citit și mi-a plăcut:

„Dacă o persoană comite o infracțiune, avocatul acuzatului urmărește să dovedească intenția, deși infracțiunea s-a produs dintr-o perspectivă materialistă, iar infractorul este prins, însă legea dorește să îi afle intenția și starea sa sufletească din timpul săvârșirii infracțiunii.

Aici plasăm sufletul într-o poziție mai înaltă decât a spune că acesta este doar un fapt material, abstract.

De fapt, noi nu judecăm ceea ce s-a întâmplat în lume, ci judecăm ceea ce s-a întâmplat înăuntrul sufletului.

Acest lucru reflectă contradicția inițială dintre om și lume. Etica trebuie să aibă o valoare care nu se măsoară după standardele materiale și abstracte, prin care nu este supusă legilor naturale.

Principii morale autentice precum: comportamentul exemplar, sacrificiul, idealurile, ascetismul, castitatea și altruismul, fie sunt lipsite de sens, fie își găsesc sensul în existența lui Dumnezeu.”²

² O carte pentru vindecarea a ceea ce se află în interiorul pieptului. Dr. Haitham Talaat.

O Zi în care nici averea și nici copiii nu vor fi de ajutor:

Ceea ce am văzut în criza cauzată de pandemia de Corona: situația morților din spitale sau din azilele de bătrâni despre care nu știe nimeni sau a celor care mor pe drum, fără ca nimeni să aibă habar, a celor care au banii, dar își așteaptă tratamentul, bătrânii fiind sacrificați de dragul tinerilor, această situație prezintă o scenă asemănătoare cu scenele din Ziua Judecării.

Criza cauzată de pandemia de Corona a făcut ca inimile oamenilor să se scape de multe dintre simbolurile asupra cărora ei și-au atașat iluziile. Aceste simboluri au rezultat în zei falși, adorați în locul lui Allah Preaînaltul, dar care au ajuns să se prăbușească, unul câte unul. Cel care obișnuia să se roage la pietre și la idoli, nu se mai apropie de ei fiindu-i frică să nu se infecteze. Am auzit deseori preoți care își cheamă adepții să se roage direct la Dumnezeu și să evite să vină la ei. Lumina adevărului din: „Nu există alta divinitate ce merită a fi adorată înafară de Allah, Dumnezeul Adevărat și Unic” se poate vedea acum peste tot în lume.

Fără îndoială, astfel de situații îl împing pe om să se întoarcă la Domnul Lumilor și să caute ajutor la El. Citiți următorul hadith ce relevă cuvintele profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în cel mai bun mod posibil:

„Dacă ceri, atunci cere-I lui Dumnezeu, iar dacă tu cauți ajutor, atunci caută ajutor de la Dumnezeu.” (Al-Tirmidhi)

În scrierile mele îmi amintesc mereu de cuvintele pe care mi le-a spus un bătrân spaniol: „Noi, în Occident, nu ne închinăm lui Dumnezeu și nici lui Hristos, noi ne închinăm femeilor și banilor”. Deși le-a spus în glumă, cuvintele lui conțin mult adevăr, amintindu-mi de faptul că, acum, toată lumea din Occident a spus: O Doamne, sufletul meu.

Pentru a câștiga binele acestei vieți, cât și cel din Viața de Apoi, noi nu avem de ales decât să credem în existența Creatorului și să ne supunem Lui. Dacă nu credem în existența Sa, noi vom avea doar binele acestei vieți, vom pieri, iar soarta noastră va fi ladul.

Am vrut să prezint în acest rezumat dovezi pentru existența Creatorului Universului, din cuvintele Creatorului, din legile Universului stabilite de Creator, din creațiile Universului și din prezentarea afirmațiilor unor oameni de știință care cred în existența Creatorului, inclusiv afirmațiile celor care neagă existența Creatorului, care dovedesc adevărul cu privire la existența Sa. Slavă Lui!

Această carte are, de asemenea, menirea de a demonstra că ideea de a nega existența Creatorului este cea care contrazice rațiunea, instinctul și știința modernă, și nu credința, așa cum cred unii oameni.

Și Îl rog pe Dumnezeu Atotputernicul să accepte această carte de la mine și să facă din ea o sursă de îndrumare și acces la soluția pe care o caută cel care neagă existența Creatorului, deoarece, prin ateismul său, el a declarat că nu a ajuns la această soluție.

Cine a creat universul?

Dacă omul de știință este credincios, atunci va spune, fără îndoială, că un Creator a dus la crearea Universului, dar omul de știință ateu va spune că un inginer sau niște bacterii inteligente sau întâmplarea sau un grup de oameni de știință sau niște extraterestri de pe o altă planetă au făcut un experiment ce a condus la apariția Universului,

Allah Preaînaltul spune:

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (الزمر:62)

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!”

(Coran, 39:62)

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (101) ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (الأنعام:101-102)

„[El este] Badi' [Făcătorul desăvârșit] al Cerurilor și al Pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.” (101)

„Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!” (102)

(Coran, 6:101-102)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ (ق:38)

„Am creat Noi Cerurile și Pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală! ”

(Coran, 50:38)

Cine este Creatorul?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (البقرة: 255)

Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Veșnicul]! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele de dinaintea lor și pe cele după ei . Și ei nu pricep nimic din știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Scaunul Lui se întinde peste Ceruri și peste Pământ și păzirea lor nu-l este grea. El este Al-Aliy [Preaînaltul], Al-Azim [Mărețul]!

(Coran, 2:255)

Cine l-a creat pe Creator?

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (الحديد: 3)

„El este Al-Auual [Întâiul] și Al-Aakhir [Cel de pe urmă], Adh-Dhahir [Cel de deasupra tuturor] și Al-Batin [Cel ascuns] și El este Atoateștiutor.”

(Coran, 57:3)

...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (الشورى: 11)

„[...] Nu este nimic asemenea cu El . El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].”

(Coran, 42:11)

Care este adevărul despre existența lui?

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ (الذاريات: 23)

„Pe Stăpânul Cerului și al Pământului! Aceasta este la fel de adevărat precum aceea că voi puteți vorbi”

(Coran, 51:23)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ... (إبراهيم: 10)

„Trimișii lor au spus: „Aveți voi îndoială în privința lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului...”

(Coran, 14:10)

Care sunt numele și rețetele sale?

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (22) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (23) هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (24)(الحشر: 22-24)

„El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute . El este Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător]”. (22)

El este Allah, în afară de care nu este alt dumnezeu: Al-Malik [Stăpânitorul], Al-Quddus [Cel Sfânt], As-Salam [Făcătorul de pace], Al-Mu'min [Apărătorul Credinței], Al-Muhaymin [Veghetorul], Al-'Aziz [Cel Tare], Al-Jabbar [Atotputernicul], Al-Mutakabbir [Cel Preaînalt]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați. (23) El este Allah: Al-Khaliq [Făcătorul], Al-Bari' [Creatorul], Al-Musauuir [Dătătorul de chipuri]. Ale Lui sunt Numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din Ceruri și cele de pe Pământ. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]. (24)

(Coran, 59:22-24)

Prezentarea acțiunilor sale

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (يس: 82)

„Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.”

(Coran, 36:82)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ (الأنعام: 61)

„El este Al-Qahir [Stăpânul Suprem] peste robii Săi și El trimite asupra voastră Îngeri păzitori până când moartea îl ajunge pe unul dintre voi. Mesagerii noștri [Îngerii morții] îl iau, fără să se neglijeze ceea ce li se poruncește.”

(Coran, 6:61)

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (التكوير: 29)

„Dar voi nu puteți voi decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.”

(Coran, 81:29)

Măsura sa absolută

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (السجدة: 5)

„El cârmuiește toate lucrurile din Cer și de pre Pământ. Apoi vor urca ele la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum numărați voi.”

(Coran, 32:5)

Are ordinea absolută.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (هود: 123)

„Și ale lui Allah sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ. Și la El se întorc toate lucrurile [pentru hotărâre]. Adoră-L, așadar, și încrede-te în El! Și Domnul tău nu este nebăgător de seamă față de ceea ce faceți voi.”

(Coran, 11:123)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (آل عمران: 109)

„Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și la Allah se întorc toate.”

(Coran, 3:109)

E absolut bogat.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ (الحجر: 21)

„Și nu sunt lucruri ale căror hambare să nu se afle la Noi și pe care Noi să nu le trimitem cu măsură cunoscută [anumită].”

(Coran, 15:21)

...وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ (المنافقون: 7)

„[...] Însă ale lui Allah sunt comorile Cerurilor și ale Pământului, dar ipocriții nu pricep.”

(Coran, 63:7)

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ (الأنعام: 133)

„Domnul tău nu are nevoie [de nimeni și de nimic] și este cu îndurare. El dacă ar voi, v-ar putea face să pieriți și ar lăsa în urma voastră ceea ce El ar voi, tot așa cum v-a creat și pe voi din urmașii altui popor.”

(Coran, 6:133)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (فاطر: 15)

„O, oamenii! Voi sunteți sărmani [aveți nevoie] de Allah, iar Allah este Ghaniyy [Cel Deajuns pentru Sine] [și] Hamid [Cel Vrednic de Laudă].”

(Coran, 35:15)

...وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (آل عمران: 97)

„...Cât despre cei care nu cred [refuză], Allah nu are nevoie de aceste lumi.”

(Coran, 3:97)

El are cheile celor nevăzuți.

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْفُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (الأنعام: 59)

„Și la El sunt cheile necunoscutului și nu le știe decât El. Și El cunoaște ceea ce este pe uscat și ceea ce este pe mare. Nu cade nicio frunză fără ca El să o știe. Și nu există bob în întunecimile pământului, nimic proaspăt și nimic uscat, fără ca ele să fie [însemnate] într-o Carte Limpede.”

(Coran, 6:59)

Are fluența abilităților.

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ يَبْدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (26) تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (27) (آل عمران: 26-27)

„Spune: „O, Allah, Stăpânitorul tuturor! Tu dai stăpânirea aceluia care dorești și iei stăpânirea de la cel care dorești. Tu îl cinstești pe cel care dorești și îl umilești pe cel care dorești. În mâna Ta se află [tot] binele. Cu adevărat Tu ești Qadir [Cel cu Putere peste toate].”

(26)

„Tu faci să intre noaptea în zi, și Tu faci să intre ziua în noapte; Tu faci să se ivească viul din mort și faci să se ivească mortul din viu. Și Tu îl dăruiești [cu cele necesare traiului] pe cel care dorești Tu, fără a ține socoteală [fără limită].” (27)

(Coran, 3:26-27)

Cum a crescut universul?

بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (البقرة:117)

„Făcătorul Cerurilor și al Pământului. Atunci când hotărăște un lucru, El doar spune: „Fii” și acesta este!”

(Coran, 2:117)

Stadiul herniei

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ (الأنبياء:30)

„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?”

(Coran, 21:30)

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (فاطر:1)

„Mărire lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cel care a făcut Îngeri mesageri cu câte două aripi sau cu câte trei sau cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce voiește, cu adevărat Allah este cu putere peste toate.”

(Coran, 35:1)

Aceste versete din Coran confirmă următoarele:

Cerurilor și al Pământului erau o singură entitate, fiind descrise ca un „fir”, adică strâns îmbinate.

Expansiunea universului "Raiul"

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ (الذاريات:47)

„Iar Cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi îl lărgim.”

(Coran, 51:47)

Locația pământului și originea fumurie a cerului

قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (9) وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيَوْمِئِذٍ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ (11) فَفَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (12) (فصلت)

„Spune: „Oare voi nu credeți în Acela care a creat Pământul în două zile și Îi faceți Lui semenii?” Acesta este Stăpânul lumilor!” (9)

„Și El a pus pe el [Pământ] munți neclintiți și l-a binecuvântat și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrană, până la patru zile, ca răspuns pentru cei care întrebă.” (10)

„Apoi s-a întors către Cer - care era un fum - și i-a spus lui și Pământului: „Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!” Și au răspuns ele: „Venim, supunându-ne de bunăvoie!” (11)

„Și le-a hotărât El să fie șapte Ceruri, în două zile, și a orânduit fiecăru Cer menirea sa. Și am împodobit Noi Cerul cel mai de jos cu candelile [Stele] și strajă . Aceasta este orânduiala Celui Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].” (12)

(Coran, 41:9-12)

Aceste versete explică următoarele: Prima și a doua zi - formarea Pământului.

În a treia și a patra zi: apariția munților cu vârfurile și înălțimile lor, precum și cele necesare întreținerii locuitorilor Pământului (adică crearea plantelor și animalelor)

În timp ce Coranul menționa cu mai bine de 1400 de ani în urmă despre originea Cerului ca fiind din fum, praful interstelar nu a fost descoperit decât în epoca modernă de către cercetătorii germani, care au inventat detectoare de praf. În ceea ce privește praful interstelar, cercetătorii au descoperit că lumea noastră este o lume a prafului, iar praful cosmic actual este doar o parte din fumul Cerului.

Știința experimentală a spus că Galaxia noastră se află situată în jumătatea superioară a Universului și că se mișcă, înclinându-se către în sus, iar noi ne aflăm în direcția expansiunii Universului.

Crearea de timp și spațiu

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (يونس:5)

„Cu adevărat, El este Cel care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare și Luna ca o lumină reflectată și El i-a hotărât fazele, pentru ca voi să cunoașteți numărul anilor și socotirea [timpului]. Allah nu le-a făcut decât pentru [un scop] adevărat. El deslușește semnele pentru oamenii care pricep.”

(Coran, 10:5)

Allah Preaînaltul a mai spus:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلُوكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (البقرة:164)

„Cu adevărat, în facerea Cerurilor și a Pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce le folosește oamenilor, în apa trimisă de Allah din Cer, cu care a înviat Pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și norilor supuși dintre Cer și Pământ sunt semne pentru niște oameni care pricep.”

(Coran, 2:164)

Care este scopul creației?

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (الذاريات: 56)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

(Coran, 51:56)

Allah Preaînaltul a mai spus:

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِيَتْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا (الكهف: 7)

„Noi am făcut ceea ce se află pe pământ podoabă pentru ei, pentru a-i încerca [pe oameni și a ști] care dintre ei săvârșesc cele mai bune fapte.”

(Coran, 18:7)

Are Nevoie Creatorul de oameni?

إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ... (العنكبوت: 6)

„[...] Cu adevărat, Allah nu se află în nicio nevoie de lumi [oameni, djini și toată creația Sa].”

(Coran, 29:6)

Corectarea conceptului de evoluție

Omul nu era nimic în ea.

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ جِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا (الإنسان: 1)

„Oare nu a avut omul parte de o bucată de timp când el nu era ceva vrednic de a fi pomenit? ”

(Coran, 76:1)

Creația lui Adam a fost începutul lutului.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ (المؤمنون: 12)

„Noi l-am creat pe om din lut.”

(Coran, 23:12)

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِن طِينٍ (السجدة: 7)

„Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar, [EI] a creat omul din lut, la început,”

(Coran, 32:7)

Cinstindu-l pe Adam Abu Al-Besser

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۗ اسْتَكْبَرْتَ ۖ أََمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ (ص: 75)

„[Allah] a spus: „O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele ? Ai fost arrogant [atunci] sau te-ai socotit tu [deja] printre cei înalți?”

(Coran, 38:75)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (البقرة : 34)

„Și [spune] atunci când le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam!” Și s-au prosternat, cu excepția lui Iblis , care s-a împotrivit, a fost arrogant și a devenit unul dintre necredincioși.”

(Coran, 2:34)

Crearea urmașilor lui Adam

ثُمَّ جَعَلْنَا نُسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ (السجدة: 8)

„Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită [sperma].”

(Coran, 32:8)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (13) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (المؤمنون: 13-14)

„Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur [uter],” (13)

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucată de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură. Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun.” (14)

(Coran, 23:13-14)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا (الفرقان: 54)

„El este Cel care i-a creat pe oameni din apă și i-a legat prin obârșie și prin căsătorie. Iar Domnul tău este Qadir [Atotputernic].”

(Coran, 25:54)

Cinstirea urmașilor lui Adam

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا (الإسراء: 70)

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor alora dintre cei pe care i-am creat.”

(Coran, 17:70)

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ ۗ أَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (الشورى: 11)

„[El este] Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă și [a făcut] și animalelor perechi. Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El . El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].”

(Coran, 42:11)

Lui Adam i s-a dat voința de a alege.

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (البقرة: 35)

„Și Noi am spus: „O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în Paradis! Mâncăți din el pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepti!”

(Coran, 2:35)

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ... (الكهف: 29)

„Spune: „Adevărul vine de la Domnul vostru, iar cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă...”

(Coran, 18:29)

Distincția lui Adam cu știința

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (البقرة: 31)

„Și l-a învățat pe Adam numele tuturor lucrurilor. Apoi le-a arătat Îngerilor și le-a zis: „Vestiți-Mi Mie numele acestora, dacă voi sunteți sinceri!”

(Coran, 2:31)

Greșeala este o consecință a alegerii.

فَنَلَقَى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقرة: 37)

„Apoi Adam a primit de la Domnul său cuvinte și El i-a acceptat căința. Cu adevărat El este At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].”

(Coran, 2:37)

O poveste preliminară a succesiunii în țară.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَتْ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (البقرة: 30)

„Și [spune, O, Mohammed] atunci când Stăpânul tău le-a zis Îngerilor: „Cu adevărat voi pune pe Pământ un succesori [khalifa]”, ei i-au răspuns: „Vei pune pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi îți aducem slavă Ție și pe Tine Te adorăm cu sfințenie?” Și [Allah] a zis: „Eu știu ceea ce voi nu știți.”

(Coran, 2:30)

Existența Creatorului și relația sa cu legile și teoriile științifice

Pentru a evita menționarea Creatorului, sistemele interconectate sunt atribuite naturii aleatorii

Deși nu au recunoscut-o niciodată, oamenii de știință ateï se referă la Creator folosind alte nume (Mama Natură, Legile Universului, Selecția Naturală, „Teoria lui Darwin”, etc...), acestea fiind niște încercări zadarnice de a scăpa de logica religiei și a credinței într-un Creator.

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۗ إِنْ يَنْبَغُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ (النجم:23)

„Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nicio putere. Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce poftesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.”

(Coran, 53:23)

Ceva ce am citit și mi-a plăcut a fost:

Neodarwinismul depinde de apariția unor modificări, prin mutații, în caracteristicile organismelor vii. Iar mutațiile nu sunt altceva decât sabotaj în materialul genetic. Trebuie să credem că erorile succesive sunt cele care au produs creativitatea pe care o vedem în organisme. Este ca și cum am spune că un copil a continuat să se joace ani de zile pe un computer, iar apăsările aleatorii de taste au produs, din întâmplare, un sistem mai bun.

Descrierea de „aleatorie” sau „la întâmplare” dată principiului și teoriei macroevoluției înseamnă că noi:

În ciuda tuturor acestor lucruri „necunoscute”, unii oameni cred că Marea Evoluție este o teorie științifică corectă! Marea evoluție pentru credincioși este similară „cutiei negre”.

Evoluția este cunoscută, dar cum a avut loc nu este cunoscut. Credința în ea pentru adepții săi este obligatorie, iar întrebarea despre ea este o inovație științifică fără controverse sau discuții.

Nedorința de a înțelege sursa Legilor Universului este luată drept scuză pentru negarea existenței sursei.

Refuzul de a înțelege sursa legilor universului este luat ca o scuză pentru a nega existența sursei.

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِبُّوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّابٌ كَذَّابٌ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ (يونس: 39)

„Dimpotrivă, ei luaseră drept minciună ceea ce nu puteau cuprinde prin cunoașterea lor, căci nu le venise încă tâlcuirea lui. Așa au făcut și cei de dinaintea lor și privește care a fost sfârșitul nelegiuitorilor.”

(Coran, 10:39)

Ei spun: Voi credincioșii adoptați principiul „Dumnezeul lacunelor”, adică ori de câte ori găsiți o lacună în știință, I-o atribuiți lui Dumnezeu.

Le spunem: nedorința sau capacitatea de a percepe sursa legilor Universului drept scuză pentru negarea existenței sursei este, de fapt, cea mai mare lacună în percepție și logică, „ateismul lacunelor”.

A crede în Creator corespunde ghidului datoriei.

Nimeni nu a pretins că este Creatorul, cu excepția doar a Creatorului, care a dezvăluit acest adevăr atunci când i-a trimis omenirii pe Mesagerii

Săi. Atunci când o geantă este găsită într-un loc public și nu vine nimeni să o revendice, cu excepția unei singure persoane, care descrie geanta și conținutul acesteia, geanta devine dreptul său până când apare un alt reclamant, iar aceasta este conform legilor umane.

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ (سبأ:22)

„Spune [o Mohammed]: „Chemați-i pe cei care voi ați pretins [că ar fi divinități] afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în Ceruri și nici pe Pământ. Ei nu au nicio parte la acestea, iar El nu are nici un ajutor între ei! ”

(Coran, 34:22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۖ فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ (الأنبياء:22)

„Dacă s-ar afla în ele [în Ceruri și Pământ] alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate. Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, Care este mai presus decât ceea ce spun ei.”

(Coran, 21:22)

Crezând în existența unui creator care corespunde ghidului intenției și scopului

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (56) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ (57) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ (الذاريات: 56: 57)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” (56)

„Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine.” (57)

„Într-adevăr Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Stăpânul puterii, Al-Matin [Cel Statronic].” (58) (Coran, 51:56-58)

A crede într-un creator înțelept este în concordanță cu ghidul pentru consecvență și ordine.

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَؤُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (المَلِك: 3)

„Cel care a creat șapte Ceruri unul peste altul, fără să vezi nicio nepotrivire în creația lui Ar-Rahman [Celui Milostiv]. Întoarce-ți privirea! Oare vezi tu vreo crăpătură?”

(Coran, 67:3)

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (القمر: 49)

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite” (Coran, 54:49)

Existența în Univers a catastrofelor și a bolilor nu neagă existența perfecțiunii. Afirmția că există un defect în design nu este altceva decât un eșec în realizarea înțelepciunii lucrurilor. Cel care crede în existența unui Creator al Universului, crede că nimic nu se întâmplă fără un scop anume. Viața lumească este începutul unei călătorii eterne pe care omul o reia după moarte, începând cu învierea și cu judecata, finalizându-se apoi cu răsplata, astfel că existența noastră în această lume are un scop măreț și anume, să-L cunoaștem pe Allah Atotputernicul, să-L adorăm, să ne rugăm direct Lui, să fim răbdători în vremuri de suferință și recunoscători în vremuri de prosperitate.

Valorificarea universului omului de putere și înțelepciune divină

وَالْأَنْعَامَ خَلَقْنَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (5) وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ (6) وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغَيْبِ إِلَّا بِسِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ (7) وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (النحل: 5)

„Și vitele le-a făcut pentru voi, de la ele aveți căldură și alte foloase și de la ele și mâncați.” (5) „Ele sunt pentru voi mândrețe, când le adunați [seara] și când le scoateți la păscut [dimineața],” (6)

„Ele poartă poverile voastre către o țară unde nu ați putea ajunge decât cu trudă mare. Cu adevărat, Domnul vostru este Ra'uf [Iertător], Rahim [Îndurător].” (7)

„Și [El a făcut] caii, catârii și măgarii, să călăriți pe ei și ca podoabă și El creează ceea ce voi nu știți.” (8)

(Coran, 16:5-8)

Adecvarea universului pentru geneza omului din grija și mila divină

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلُوكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ (إبراهيم:32)

„Allah este Cel care a creat Cerurile și Pământul și a pogorât din cer apa, cu care scoate pentru voi din roade mijloc de viațuire. El a supus pentru voi corăbiile care plutesc pe mare, la porunca Sa, și a supus pentru voi râurile”

(Coran, 14:32)

Cea mai bună alocare de către organism a bunurilor universului de înțelepciune și milă divină

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (٦٨) أَلَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ (٦٩) لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ (الواقعة:68)

„Vedeți voi apa pe care o beți?” (68)

„Voi ați făcut-o să coboare din Nori sau Noi o facem să coboare?” (69)

„Dacă am voi, am face Noi să fie ea sărată. De ce, dar, nu sunteți voi mulțumitori?” (70)

(Coran, 56:68-70)

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا (الفرقان:45)
„Nu L-ai văzut pe Domnul tău cum a întins umbra? Și dacă ar fi voit El, ar fi lăsat-o nemișcată. Apoi am făcut soarele dovadă pentru ea.”

(Coran, 25:45)

Cuplurile în creaturi dovedesc existența Creatorului și nulitatea evoluției

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الأزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ (يس:36)
„Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi, din ceea ce face Pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!”

(Coran, 36:36)

Autoreproducerea poate fi întâlnită la organismele unicelulare, presupunând existența primei celule, prin urmare, aceasta fiind o metodă de reproducere, iar dacă acceptăm de dragul argumentului că o creatură autoreproductivă poate evolua, aceasta nu se aplică perechilor. Datorită diferenței de compoziție a celulelor și a funcțiilor, compoziția organismului pentru reproducere necesită cunoașterea a ceea ce are nevoie fiecare pereche să se dezvolte cu acuratețe deplină.

Credința în Creator este conformă cu legea cauzalității.

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الخَالِقُونَ (٣٥) أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ والأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (٣٦) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ (الطور:35)

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?” (35)

„Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!” (36)

„Sau sunt cu ei comorile Domnului tău? Sau sunt ei stăpâni?” (37)

(Coran, 52:35-37)

Ipoteza că nu există un Creator al Universului contrazice multe dintre legile naturale pe care le vedem în jurul nostru. Un exemplu simplu, cum ar fi să spunem că piramidele Egiptului au fost create din nimic, este suficient pentru a infirma această ipoteză.

Crearea de sine, a spune că ceva a existat și nu a existat în același timp, este o imposibilitate logică și practică, iar a spune că omul s-a creat pe sine, înseamnă că el a existat înainte de a exista, ceea ce este imposibil.

Faptul că curtea universului corespunde celei de-a doua legi a termodinamicii, care necesită anihilarea.

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (الرحمن:26)

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri,”

(Coran, 55:26)

Această lege spune că Universul se îndreaptă acum către moartea prin căldură, atunci când toate corpurile sunt la o temperatură egală. Universul, după cum spun oamenii de știință, se îndreaptă către simplificare și dezmembrare și apoi către anihilarea sa și a tot ceea ce conține, în timp ce ateismul spune că Universul se îndreaptă către complexitate și dezvoltare. Prin urmare, oamenii de știință consideră că această lege distruge teoria lui Darwin.

Credința în Creator se potrivește cu principiul lui Barclay de a avea o minte care mărturisește lucrurile.

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (فصلت:53)

„[...] Oare nu este de ajuns că Domnul tău este Martor la toate?”

(Coran, 41:53)

Acest principiu afirmă că noi, oamenii, nu știm despre lumea exterioară decât ceea ce cuprinde mintea noastră prin percepții senzoriale, iar mintea necesită existența unei minți holistice care să absoarbe toate lucrurile și care este martoră (însemnând că există o forță externă, diferită de cea a oamenilor).

Credința în Creator garantează drepturile omului

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (الحجرات:13)

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor].”

(Coran, 49:13)

Credința în Creator neagă virtualitatea vieții și a fi un joc electronic

...وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا عِيبَ (16) لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ (17) بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمْ آلَؤِيلٌ مِمَّا تَصِفُونَ (18) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ (19) يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ (20) (الأنبياء)

„Și Noi nu am creat Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele, în joacă.” (16)

„Dacă am fi voit să facem o joacă, am fi făcut-o [din lucrurile apropiate] de Noi, dacă am fi făcut-o.” (17)

„Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o distrugem și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce Îi puneți Lui în seamă [că Allah ar avea soție și un fiu].” (18)

„Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ. Iar cei care sunt lângă El [Îngerii] nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu obolesc.” (19)

„Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să slăbească [în adorare].” (20)

(Coran, 21:16-20)

A spune că viața umană este un joc electronic care simulează realitatea este o imposibilitate logică. Pentru ca un computer, care efectuează operații aritmetice, să simuleze realitatea are nevoie de capacități structurale suficiente de a genera fenomenele trăite în mediul de simulare construit de mediul nostru. S-a descoperit, însă, că stocarea informațiilor necesare pentru a simula anumite comportamente pentru doar câteva sute de electroni necesită mai mulți atomi decât resursele Universului! Nu putem modela și simula fizica cuantică și principiile sale complexe prin nicio tehnologie avansată cunoscută, chiar dacă am folosi și cel mai mare computer pe care ni-l putem imagina.

Mintea umană nu este un computer, diferența fiind posibilitatea sa de conștientizare

Mintea umană nu este un computer, iar distincția sa constă în percepția sa.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (الحج:46)

„Dar oare n-au umblat ei prin lume și n-au avut ei inimi cu care să priceapă sau urechi cu care să audă? Cu adevărat, nu ochii lor sunt orbi, ci inimile din piepturi sunt oarbe.”

(Coran, 22:46)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (المؤمنون:78)

„Și El este Cel care a creat pentru voi auzul, văzul și inimile. Însă voi sunteți atât de puțin mulțumitori.”

(Coran, 23:78)

Mintea umană nu este un computer care nu mai funcționează cu eșecul componentelor sale.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ (الروم:7)

„Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta, însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi!”

(Coran, 30:7)

Celebrul ateu Stephen Hawkins spunea, drept scuză pentru a nega Ziua Învierii, că sfârșitul vieții este legat de deteriorarea minții, asemenea unui computer care nu mai funcționează atunci când componentele sale se defectează.

Îi spunem: poate face o minte sănătoasă să bată inima unui om mort și să-i funcționeze plămâni? Bineînțeles că nu, pentru că aceasta este un organ al unui om decedat care a fost transplatat într-un mort și nu are nicio valoare fără sufletul care a ieșit din el. De aceea căutăm un trup viu, cu suflet, cu o inimă care bate și cu plămâni prin care respiră. Chiar dacă ateul nu recunoaște sufletul, al cărui efect îl caută, fără a recunoaște existența Creatorului său, este suficient ca experiențele oamenilor de știință care lucrează în domeniul transplantului de creier să recunoască acest lucru.

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ (المؤمنون:115)

„Atunci credeți voi că Noi v-am creat fără rost și că nu vă veți întoarce la Noi?”

(Coran, 23:115)

Asemănarea minții umane cu calculatoarele este un argument împotriva ateismului

Computerul nu a apărut în mod întâmplător, ci a fost creat de o persoană ce a avut o minte foarte limitată. Această ființă umană este creatorul computerului, el nu a venit pe această lume în mod întâmplător și la fel creatorul computerului nu a venit pe această lume în mod întâmplător și trebuie să aibă un creator. Dacă acest computer se află în posesia unui ateu care nu găsește pe cineva care să-l facă să funcționeze din nou după ce nu a mai mers, asta se datorează slăbiciunii capacităților creatorului său, chiar dacă ateul se gândește la creația sa și a Universului din jurul lui, pentru a fi sigur de puterea Creatorului său și de a fi sigur de capacitatea lui de a fi înviat după moarte.

Allah Preaînaltul spune:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (إبراهيم:19)
„Oare nu vezi că Allah a creat Cerurile și Pământul în adevăr?
Dacă El ar vrea, v-ar face să dispăreți și ar aduce făpturi noi”

(Coran, 14:19)

Asemănarea minții umane cu un computer confirmă învierea

Compararea minții umane cu un computer confirmă Învierea

Dacă creatorul de computere poate reface miliarde de dispozitive din computer, într-un mod mult mai ușor pentru el decât prima dată când a făcut primul computer și poate chiar să facă ceva mai bun decât el, iar Dumnezeu are idealul, atunci cum poate Cel care l- creat pe om și întregul Univers să fie incapabil să restaureze ființa umană sau Universul?

Allah Preaînaltul spune:

وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (الروم: 27)

„El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou - și aceasta este și mai ușor pentru El - și a Lui este descrierea cea mai înaltă [atributele] din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].”

(Coran, 30:27)

Asemănarea minții umane cu un computer duce la realizarea adevărului

Dacă un ateu compară un computer cu un om, el ar realiza că acest computer, cu ale sale componente fizice, nu are valoare fără curent electric și un program de operare. La fel, omul trebuie să aibă energia pentru a se mișca și pentru a fi în viață, pentru a fi capabil de a se recunoaște pe sine și ceea ce este în jurul lui, pentru a se deosebi de pietre, copaci și animale. Dacă acea energie nu este prezentă, percepția sa este absentă și asta este ceea ce vedem la fătul în pântecele mamei sale în primele luni de sarcină, când el este o masă de carne în care nu există conștientizare. Și la fel este și omul după moarte, când devine o masă de carne în care nu există conștientizare. Între aceste stadii de viață omul este plin de viață și conștientizare, iar mintea dictează că cei vii sunt superiori celor morți, așa cum computerul care funcționează cu energie electrică este mai bun decât cel care nu funcționează. Acest lucru ateul l-a numit conștiință, iar Dumnezeu l-a numit suflet.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (الإسراء: 85)

„Te întreabă [Mohammed] despre Duh [suflet]. Spune: „Sufletul este din porunca Domnului meu!” Iar vouă [oamenilor] nu v-a fost dată decât puțină știință.”

(Coran, 17:85)

respingerea contradicției capacității absolute

Ei spun: Poate Creatorul să creeze o piatră atât de mare, încât să nu o poată ridica?

Allah Preaînaltul spune:

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (القصص:68)

„Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-l asociază Lui!”

(Coran, 28:68)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ (73) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (الحج) (74)

„O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, ascultați-o. Cu adevărat, cei pe care voi îi chemați în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar dacă s-ar uni ei pentru aceasta. Iar dacă musca le răpește un lucru [mic], ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere și cel de la care se cere.” (73)

„Ei nu L-au prețuit pe Allah după adevărata Sa măsură . Allah este Qauyy [Cel Tare], 'Aziz [Preaputernic]!” (74)

(Coran, 22:73-74)

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (الزمر:67)

„Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine , deși în Ziua Învierii întregul Pământ va fi [în] Pumnul Său, iar Cerurile vor fi adunate în Mâna Sa Dreaptă. Mărire Lui! El este mai presus de ceea ce Îi fac ei asociații!”

(Coran, 39:67)

Întrebarea pe care ateii o repetă, despre posibilitatea Creatorului de a crea o piatră mai mare decât El, este coruptă. Este ca și cum ar întreba despre posibilitatea Lui de a desena un cerc triunghiular. Creatorul, Singurul Dumnezeu, Mărire Lui, nu face ceea ce nu este vrednic de Măreția Sa și Dumnezeu este mult mai presus de acest lucru.

Iar Dumnezeu are idealul: orice preot sau persoană de rang religios înalt nu iese gol pe străzile publice, deși ar putea, dar nu poate ieși în public în acest fel pentru că acest comportament nu este potrivit cu poziția sa religioasă.

Ipoteza mai multor universuri necesită existența unui creator.

Ipoteza pe care ateii o susțin cu privire la existența altor universuri drept scuză pentru negarea existenței unui Creator al Universului este un argument împotriva lor. Dacă acceptăm această ipoteză drept argument, atunci aceste universuri trebuie să aibă un Creator.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (81) إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (82) فَسُبْحَانَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (83) (يس)

„Oare Acela care a creat Cerurile și Pământul nu are puțința să creeze asemenea lor? Ba da! Și El este Al-Khallaq [Creatorul] Al-'Alim [Atoateștiutor]!” (81)

„Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.” (82)

„Laudă Celui în Mâna Căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi!” (83)

(Coran, 36:81-83)

Principiul lui Okam conform căruia sănătatea celor mai simple interpretări este o prioritate este în concordanță cu credința.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (الروم:30)

„Ridică-ți fața ta spre Religia cea adevărată! [Urmează] Fitrah [monoteismul] lui Allah , după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este Religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.”

(Coran, 30:30)

Este suficient să le spunem oamenilor de diverse religii: Creatorul este un singur Dumnezeu, pentru ca ei să spună: Da, da, Creatorul este unul. Însă, ei pot avea păreri diferite și se pot certa unul cu altul într-o singură chestiune: imaginea în care este întruchipat Creatorul. Unii dintre ei spun: Creatorul este unul, dar El este întruchipat în trei persoane sau are un fiu, iar alții dintre ei spun: Creatorul vine sub forma unui animal sau a unui idol, dar Creatorul este cu mult mai presus.

De exemplu, raportul transmis Guvernului Britanic din India a afirmat:

„Concluzia generală la care comitetul a ajuns prin cercetare este că majoritatea indienilor au o credință fermă într-o ființă superioară.”³

Pariul lui Pascal și certitudinea existenței unui Creator

³ Enciclopedia The Story of Civilization, Will Durant, Vol. 3, p. 209.

Pariul lui Pascal și certitudinea despre existența Creatorului

Printre argumentele aduse de unii atei se numără: Dacă ei trebuie să creadă într-o divinitate, să urmeze o religie și o carte sfântă pentru acea religie, atunci ce divinitate, în ce religie și în ce carte trebuie să creadă?

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (22) لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ (النحل:23)

„Cu adevărat, cele mai rele viețuitoare pentru Allah sunt surzii și mușii care nu își folosesc judecata [necredincioșii].” (22)

„Dacă Allah ar ști ceva bun la ei, i-ar face să audă. Dar chiar de i-ar lăsa să audă, ei ar întoarce spatele [în continuare], îndepărtându-se.” (23)

(Coran, 8:22-23)

Credința în Creator trebuie să fie cu certitudine deplină și nu bazată pe probabilități. El este Creatorul Universului și a tot ceea ce conține acesta, Unicul și Singurul, care nu are partener în stăpânirea Sa și care nu are copii. Creatorul către care se îndreaptă toți oamenii în adversitate, fie că le place sau nu, intenționat sau neintenționat nu este întruchipat sub forma unui obiect, a unui om sau a unui animal.

وَالِلَّهِمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (البقرة:136)

„Și Domnul vostru este un Domn Unic. Nu există altă divinitate în afară de El, Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].”

(Coran, 2:163)

Promotorii celebrei teorii a pariului lui Pascal îi îndeamnă pe adepții săi să creadă într-un Dumnezeu în toate împrejurările.

Pariul lui Pascal spune:

Dacă crezi în Dumnezeu și Dumnezeu există, răsplata ta va fi eternitatea în Ceruri, iar acesta este un câștig infinit.

Dacă nu crezi în Dumnezeu și Dumnezeu există, răsplata ta va fi eternitatea în Iad, iar aceasta este o pierdere infinită.

Dacă crezi în Dumnezeu și Dumnezeu nu există, nu vei fi răsplătit pentru asta, iar aceasta este o pierdere limitată.

Dacă nu crezi în Dumnezeu și Dumnezeu nu există, nu vei fi pedepsit, dar îți vei fi trăit viața, iar acesta este un câștig limitat.

Ateul spune: „Dacă vreau să aplic această teorie, la ce divinitate ar trebui să mă închin: Hristos, divinitatea creștinilor, sau Krișna, zeul hindușilor, sau Buddha, zeul budiștilor sau divinitatea musulmanilor?”

Le spunem: Trebuie să crezi și să I te închini Celui către care se întorc toți oamenii atunci când au necazuri și anume, Creatorul lui Buddha, al lui Krișna, al lui Hristos și a întregii omeniri, Cel care te-a creat pe tine, dându-ți viața și apoi moartea. Dacă cel care nu are nu poate să dea, este rezonabil atunci să credem că regele este egal cu oamenii de rând?

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّأَكُم مِّنْ أَمْرَتِي وَأَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (يونس:104)

„Spune [Mohammed]: „O, oameni! Dacă sunteți cu îndoială asupra religiei mele, atunci [să știți că] eu nu îi ador pe cei pe care îi adorați în afară de Allah, ci Îl ador pe Allah, Cel care vă va lua la Sine, căci mie mi s-a poruncit să fiu dintre dreptcredincioși ”

(Coran, 10:104)

Iar ateul este un credincios, fie că îi place sau nu, dar arată necredință și își ascunde credința în nedreptate și preamărire.

وَجَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (النمل:14)

„Și ei le-au tăgăduit, cu nedreptate și îngâmfare, chiar dacă sufletele lor erau convinse de ele. Și privește care a fost sfârșitul celor nelegiuți [necredincioși și mincinoși].”

(Coran, 27:14)

De exemplu, atunci când pasagerii unui avion realizează că acesta urmează să se prăbușească, indiferent de religiile și sectele lor, ei se îndreaptă către forța din Ceruri pentru a-i ajuta, inclusiv ateii. În acest moment ei se unesc în religia Islamului, dar când devin siguri că vor supraviețui, ei se întorc să ia medietori pentru a se împărția din nou.

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ (العنكبوت:65)

„Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie , dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îl fac asociați,”

(Coran, 29:65)

Coranul afirmă că declararea necredinței într-un Creator al Universului nu este altceva decât încăpățănare și aroganță.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِن فِي صُودْرِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (غافر: 56)

„Cu adevărat cei care discută despre versetele lui Allah, fără să le fi venit lor nicio dovadă, nu au în piepturile lor decât numai îngâmfare și ei nu vor atinge țelul lor. Deci caută ocrotire la Allah, căci El este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-Basir [Cel care Vede]!”

(Coran, 40:56)

Așa cum oamenii, în vreme de necazuri, s-au întors direct către Creator, așa trebuie să meargă direct la El și în vremuri bune. Acesta este Dumnezeu care cheamă la religia Islamului, la adorarea Lui, la credința în profetul Său, Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și la credința în cartea Sa sfântă, Nobilul Coran.

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (البقرة: 136)

„Spuneți [o, credincioșilor]: „Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce i-a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și Urmașilor [al-Asbat] și în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Iisus și în ceea ce le-a fost dat Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nicio deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]!»”

(Coran, 2:136)

La fel cum mulți dintre Profeții și Mesagerii trimiși de Creator către diferite națiuni au numele menționate în Nobilul Coran (de exemplu Hristos, Moise, Avraam, Noe, David, Solomon, Ismael, Isaac și Iosif etc.), așa sunt și alții a căror nume nu sunt menționate. Nu este exclus ca originea unor simboluri religioase sacre din unele religii să fi fost profeți, care, de-a lungul timpului au fost adorați și considerați sfinți de către oameni, în locul lui Dumnezeu. Așa cum a făcut poporul profetului lui Dumnezeu, Noe, atunci când i-a adorat și considerat sfinți pe cei drepti dintre ei.

"وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ... (النساء: 164)"

„Și [Noi am trimis] trimiși despre care ți-am spus [poveștile lor] mai înainte și mesageri despre care nu ți-am spus [...]”

(Coran, 4:164)

Ali Izetbegovic spune:

Aristotel, deși a scris trei cărți științifice despre natură, Cer, Pământ, acestea nu conțin astăzi nici măcar o singură propoziție corectă din punct de vedere științific. Aceste trei cărți sunt egale cu 0 din 10, dar Maurice Bucaille a spus cu privire la Coran, în cartea lui bine-cunoscută „Coranul, Evaghenlia și Tora”: „Adevărul este că nu am găsit niciun singur verset din Nobilul Coran care să contrazică un singur fapt științific. Dimpotrivă, Coranul a precedat știința modernă în multe aspecte și a corectat multe dintre teoriile științifice care erau predominante în timpul său, de exemplu, ideea că apele subterane s-au format într-o prăpastie adâncă de la fundul continentelor, acestea fiind transferate din oceane în adâncurile pământului. A validat Coranul acest mit științific care predomina în acea epocă? Sau a spus:

أم قال: أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ... (الزمر: 21).

„Oare tu nu vezi că Allah trimite apă din Cer, apoi o îndreaptă ca izvoare în pământ [...]”

(Coran, 39:21)

Sursa apei subterane este dată de izvoarele formate de ploaie, și nu golul din adâncurile continentului, teorie susținută de către Aristotel și predominantă la acea vreme.”

Reflecții

Dacă spunem că totul are o sursă și că această sursă are o sursă și dacă această secvență continuă mereu, atunci este logic să ajungem la un început sau la un sfârșit. Trebuie să ajungem la o sursă care nu are sursă, iar aceasta este ceea ce numim „cauza de bază”, și este diferită de evenimentul principal. De exemplu, dacă presupunem că Big Bang-ul este evenimentul principal, atunci Creatorul este principala cauză care a provocat acest eveniment.

A spune că Creatorul Universului are nevoie de un Creator, chiar dacă El este un Creator, este ca și cum ai spune că sarea are nevoie de sare pentru a fi sărată, deși este sărată. Întrebarea: „Cine l-a creat pe Dumnezeu?” este egală cu întrebarea: „Ce a precedat lucrul înainte de care nu a fost nimic?”. Este echivalentă cu întrebarea: „Care este începutul lucrului care nu are început?” Întrebarea este egală cu: „Care este mirosul culorii galbene?” Așa cum culoarea galbenă nu se încadrează în lista lucrurilor ce au miros, iar Dumnezeu are idealul, tot așa Creatorul nu se încadrează în lista lucrurilor create.

Pentru că există un Creator și El este Unul, întrebarea „Cine a creat Creatorul?” nu este corectă. De exemplu, luăm cazul celebru al soldatului și al glonțului, soldatul vrea să tragă, dar pentru a trage, soldatul trebuie să ceară permisiunea superiorului său, iar acest soldat pentru a-și da permisiunea, trebuie să ceară permisiunea superiorului său, și așa mai departe la nesfârșit. Întrebare: Va trage soldatul vreodată? Răspuns: Nu, pentru că nu va ajunge la acel superior care să îi dea voie să tragă. Dar, dacă lanțul se termină cu o persoană deasupra lui, care nu are altă persoană deasupra lui care să-i dea permisiunea de a trage, glonțul se va trage și, fără această persoană, oricât de mulți alți soldați de grade inferioare ar exista, glonțul nu se va trage. Ei sunt precum niște zerouri care, indiferent de numărul lor, dacă ar fi puse unele lângă altele la nesfârșit, ele tot nu ar valora nimic, decât dacă se pune un număr înaintea lor: 1 sau mai mult.

Producătorul unui bun, de exemplu un televizor sau un frigider, stabilește legi și reglementări pentru utilizarea dispozitivului și le scrie într-o carte care explică modul de utilizare a dispozitivului, aceasta însoțind dispozitivul. Consumatorul trebuie să urmeze și să respecte aceste instrucțiuni dacă dorește să beneficieze de dispozitiv conform cerințelor, în timp ce producătorul nu este supus acestor legi. Dumnezeu este idealul. Dumnezeu este Cel care a creat legea cauzalității și nu poate fi considerat a fi supus legii pe care a creat-o, deși are fluentă în abilități și El face ceea ce El dorește.

Dacă un individ intră în camera sa și constată că geamul este spart, atunci el își va întreba familia cine a spart geamul, iar ei îi vor răspunde: A fost spart întâmplător. Răspunsul aici este greșit, pentru că el nu a întrebat cum a fost spart geamul, ci a întrebat cine a spart geamul. Coincidența este o descriere a acțiunii, nu a subiectului. Nu este corect să răspundem „coincidență” la întrebarea cine a creat Universul. Și dacă presupunem că cineva intră în camera lui și constată că geamul este spart, și își întreabă familia cine l-a spart, iar ei răspund: Cutare și cutare l-a spart întâmplător. Răspunsul acesta este acceptabil și rezonabil, deoarece spargerea geamului este întâmplătoare și se poate să aibă loc în mod întâmplător. Dar dacă același individ a intrat în camera lui a doua zi și a aflat că geamul a fost reparat și și-a întrebat familia despre asta, ei i-ar răspunde: Cutare și cutare l-a reparat în mod întâmplător. Răspunsul aici nu este acceptabil, și din punct de vedere logic, este mai degrabă imposibil, deoarece actul de a repara geamul nu este un act întâmplător. De aceea spunem că, din punct de vedere logic, este imposibil ca Universul și tot ceea ce eista în el să fi luat ființă în mod întâmplător, mai degrabă ele au fost create intenționat. În acest fel, coincidența este eliminată definitiv din problema creației Universului.

Dr. Robert White, considerat unul dintre cei mai mari doctori în domeniul transplantului de creier, în 1960 a reușit, într-un experiment unic, să obțină creierul unei maimuțe și să-l mențină în viață în afara corpului, răcindu-l cu ajutorul unor mașini speciale, care i-au furnizat sânge într-un mod similar cu o inimă artificială, astfel încât creierul să

poată fi menținut într-o stare bună, pregătit pentru transferul într-un alt corp. Această experiență îi răspunde ateului care a spus că viața se termină cu leziunile creierului, atunci când maimuța a murit, iar creierul a rămas intact și nedeteriorat. Ar putea oare oamenii de știință să îi returneze acest creier sănătos maimuței care a murit și, astfel, aceasta să revină la viață? Desigur că este imposibil.

Se știe că percepția computerului asupra intrărilor științifice este rezultatul programării anterioare de către oameni, așa că o persoană poate percepe ceea ce este în jurul său fără programare prealabilă. Ceea ce ne transmit cele cinci simțuri nu sunt altceva decât semnale electrice, transmise de la simțuri, prin nervi, către minte, deci sunt identificate în minte. Tot ceea ce simțim din acest Univers, în interiorul creierului, nu reprezintă altceva decât semnale electrice. Așadar ce a făcut creierul să recunoască tot ceea ce percep simturile și să diferențieze între ele cu acuratețe mare? Acesta este mare și acesta este mic, acesta este galben și acesta este verde, acesta este un sunet plăcut și acesta este unul neplăcut? Deci care este mașinăria care funcționează în interiorul nostru și care ne ajută să percepem toate diferitele obiecte senzoriale, nu numai după naștere, ci și înainte de naștere? Fătul din pânțelele mamei sale, după ce i-a fost suflat sufletul, simte și râde și își bagă degetul în gură, iar membrele sale se mișcă, așa cum îi simte pe ceilalți, aude și răspunde la sunete și face diferența dintre bucuria și tristețea mamei. Sunt cunoștințele și programarea lui care îi permit să facă toate acestea.

Natura nu poate fi Creatorul Universului, căci natura este alcătuită din timp, loc și energie. Detaliile Universului i-au oferit omului o mașină de percepție care face distincția între lucruri, deși nu sunt altceva decât semnale electrice transmise creierului de către simțuri. Legătura dintre complexitatea lumii și complexitatea percepției trebuie să fie una programată, cu calcule precise, și nu una întâmplătoare. Astfel, fiecare ființă vie are propria sa programare care îi permite să perceapă anumite lucruri și altele să nu le perceapă.

Adam, tatăl oamenilor, nu a fost onorat doar prin faptul că el a fost creat în mod independent, din lut, ci și prin faptul că a fost creat direct de Mâinile Domnului Lumilor, care le-a cerut Îngerilor să se prosterneze înaintea lui, drept semn de ascultare față de El.

Dumnezeu l-a făcut pe urmașul lui Adam un început dintr-o apă anume disprețuită (spermă) pentru a semnifica unitatea dintre sursa creației și unicitatea Creatorului și pentru a arăta faptul că El l-a deosebit pe Adam de toate celelalte creații deoarece l-a creat în mod independent. Mai mult, Domnul Lumilor, din înțelepciunea Sa, l-a onorat pe om, făcându-l calif pe Pământ. El l-a creat pe Adam fără tată sau mamă și l-a creat pe Iisus, Mesia (Pacea fie asupra lui) fără tată, drept miracole și semne pentru oameni și, de asemenea, pentru a arăta versatilitatea capacității Sale. Ceea ce atei încearcă să nege în teoria evoluției nu sunt decât dovezi împotriva lor.

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (آل عمران: 59)

Cu adevărat, exemplul lui Iisus la Allah este asemenea celui al lui Adam. El l-a creat din lut, apoi El i-a spus: „Fii” și el a fost. (Coran, 3:59)

Atunci când un om este foarte bogat și foarte generos, el își va invita prietenii și pe cei dragi la masă. Aceste calități ale noastre sunt doar o mică parte din ceea ce are Dumnezeu. El, Creatorul, are atributele Măreției și Frumuseții. El este Cel Milostiv, Cel Îndurător, Cel Dătător, Cel Generos. El ne-a creat și ne-a dat capacitatea de a alege. Fie alegem calea ascultării și a adorării, fie îi negăm existența și alegem calea răzvrătirii și a neascultării.

Dumnezeu i-a diferențiat pe djinni și pe oameni de alte creații prin faptul că le-a oferit libertatea de alegere. Distincția omului stă în adorarea directă a Domnului Lumilor, fără a apela la sfinți sau preoți, din voință pură și din credință completă că Dumnezeu nu are partener sau copil și că nu este întruchipat sub forma unei ființe umane, animal, idol sau piatră. Astfel, face parte din înțelepciunea Creatorului de a-l pune pe om în fruntea creației.

Voința și capacitatea de a alege, dacă sunt folosite într-un mod adecvat și corect, sunt o binecuvântare, dar, dacă sunt exploatare în scopuri corupte, atunci devin un blestem.

Creatorul ne-ar fi putut obliga să Îl ascultăm și să I ne închinăm, dar constrângerea nu atinge scopul dorit al creației umane.

Lecția pe care Dumnezeu i-a dat-o omenirii, atunci când a acceptat căința lui Adam pentru că a mâncat din pomul interzis, este prima iertare a Domnului Lumilor pentru omenire, iar păcatul moștenit nu are sens fiindcă un om nu poartă povara păcatului altuia, căci fiecare om își poartă singur povara. Aceasta este din Mila Domnului Lumilor asupra noastră. Omul se naște pur, fără păcate și, începând de la vârsta pubertății, el este responsabil pentru acțiunile sale.

Omul nu va fi tras la răspundere pentru un păcat pe care nu l-a săvârșit și nu va obține iertarea decât prin credința și faptele sale bune. Dumnezeu i-a dat viață omului și i-a dat voința de a încerca și de a suferi și el este responsabil numai pentru faptele sale. Și acel om are libertatea de a alege doar în limitele cunoștințelor și capacităților sale, deoarece Creatorul nu va trage o persoană la răspundere pentru statutul său social. Un om liber, dar care este înconjurat de suferință și luptă, este mai onorabil decât un om fericit, dar care nu are voință. Fără voință, judecata și recompensa sunt lipsite de sens. Nu are sens ca Dumnezeu Cel Atotputernic să le dea oamenilor libertatea de a alege și apoi să-i lase neajudecați. Judecata urmează responsabilitatea, iar Ziua Învierii este completarea existenței noastre.

Ateismul s-a dezvoltat la oameni în moduri diferite, dar a apărut după ce oamenii ce au primit legile divine anterioare, au distorsionat adevăratul concept despre Dumnezeu, descriindu-L pe Creator ca având caracteristici nedemne de măreția Sa, cum ar fi oboseala, odihna și neștiința, ceea ce contrazice conceptul simplu pe care Dumnezeu l-a creat în inimile oamenilor. Printre alte motive care i-au împins pe oameni la ateism au fost

și cererile și ordinele inacceptabile ale preoților și ale instituțiilor religioase, ce au avut ca scop obținerea beneficilor lumefți.

Scopul principal al vieții nu este să ai un sentiment de fericire trecător, mai degrabă, este obținerea unei păci interioare profunde prin cunoașterea și adorarea lui Dumnezeu. Atingerea scopului divin va duce la fericirea veșnică, adevărata fericire. Deci, dacă acesta este scopul nostru principal, atunci ne va fi ușor să înfruntăm orice problemă sau necaz pentru a ajunge la acest scop.

Această viață este un test, iar o persoană părăsește această lume doar cu mărturia unui succes sau a unui eșec. Este o greșeală ca o persoană să iubească această viață, deoarece este ca și cum ar spune că iubește un examen și este atașat de el și nu își dorește certificatul de trecere al acestui examen.

Să facem referire la producătorul de aeronave. Atunci când nu înțelegem mecanismul motorului aeronavei nu înseamnă că avem o lacună în gândire, deși producătorul de aeronave nu există în nicio etapă a mecanismului motorului, este responsabil pentru existența mecanismelor pe care le cunoaștem. Dumnezeu nu este un zeu care să astupe găuri în ignoranță, ci este cauza principală din spatele tuturor mecanismelor pe care le descoperă știința.

Știința spune că Universul a apărut din nimic, dar tot știința spune că materia nu dispore, nici nu este creată din nimic, iar asta i-a lăsat nedumeriți pe oamenii de știință. Din moment ce materia nu este creată din nimic, atunci cum a apărut Universul din nimic? Acum vine rolul religiei de a explica ceea ce știința a declarat imposibil de explicat, iar religia ne-a spus că materia se pierde și că are un mare Creator care a creat-o din nimic.

Legile Universului sunt doar un fapt al Universului și nu sunt o explicație pentru motivul existenței Universului, iar ceea ce este descoperit din legi nu este o negație a existenței Creatorului, ci, mai degrabă, o afirmație a creației lui Dumnezeu. Să luăm, spre exemplu, un om care depune, lunar,

o suma de bani într-o instituție de economii, iar la sfârșitul anului se duce să ridice banii economisiți și profiturile, iar contabilul îi spune: „Am folosit legea înmulțirii pentru a vă calcula suma ce v-a adus bani”. Are asta vreun sens? De fapt, fără depozitul de bani al omului, soldul său va rămâne zero și, prin urmare, a pretinde că legile naturii au creat Universul este contrar rațiunii și logicii.

Teoriile și legile descriu cursul exact al lucrurilor, dar nu există nimic creat din nimic. Legile mișcării pot descrie traiectoria mingii de baschet, dar mâna jucătorului este cea care pune mingea în mișcare, așa că legile au nevoie de o prezență care este afectată de o anumită forță, într-un anume loc și timp. Fără aceste elemente, aceste legi nu funcționează și nu ar exista deloc.

Dacă curcubeul reprezintă lumina soarelui reflectată și refractată în picăturile de ploaie în mod repetat, atunci este greșit să spunem că bucuria noastră de a-l vedea este ceea ce ne face să credem în existența unui Creator și este greșit să credem că, prin descoperirea mecanismului curcubeului, se neagă definitiv existența Creatorului. De exemplu, dacă o persoană a mers pe un drum și și-a pierdut telefonul mobil, iar apoi a găsit un telefon public pe care a vrut să îl folosească pentru a-și suna soția, beneficiază el de prezența acestui telefon și de descoperirea mecanismului său de funcționare, drept dovadă că nu a existat un creator original al acestui telefon? Sau telefonul public este o existență reală și are un creator? Obținerea unui beneficiu dintr-un lucru nu neagă existența creatorului acelui lucru, ci îl susține mai degrabă. De fapt, faptul că oamenii s-au bucurat de frumoasa priveliște a curcubeului, iar apoi știința a descoperit mecanismul formării acestuia, nu neagă existența Creatorului Soarelui și al ploii.

Contradicția ateismului constă în necesitatea credinței că Big Bang-ul a avut loc fără intervenția unei forțe externe și că Universul s-a format fără niciun scop și că, în conformitate cu legile asocierii continue, a existat capacitatea și precizia de a repeta și de a reproduce tipare, iar și iar, fără scop. Ni se cere să credem că inteligența, gândirea abstractă și conștiința

pot apărea cumva din surse stupide, iraționale, care nu au niciun scop și că pachetul gigantic de informații executabile liber codificate (ADN) s-a scris singur, fără niciun programator, fără niciun motiv și că această materie moartă ar putea apărea brusc din nou fără țintă.

A doua lege a termodinamicii spune că timpul trece într-un mod liniar și nu ciclic, deci este imposibil pentru căldură să se transfere de la un corp rece la un corp mai fierbinte. Astfel, această lege respinge ideea ciclică a timpului și a lumilor, precum și filosofia transmigrării susținută de religiile hinduse, budiste și cele tradiționale chineze, religii păgâne care afirmă că Creatorul este întruchipat sub forma unui idol sau a unei pietre etc. Această lege confirmă existența unui început și a unui sfârșit în Univers și, astfel, respinge filosofia transmigrării sufletelor.

Creatorul, Allah Preaînaltul a spus:

...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ... (الزمر:3)
„[...] Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah” [...]”

(Coran, 39:3)

Totul s-a datorat necunoașterii adevăratului concept al Creatorului, ceea ce a dus la confuzia minților și, astfel, la recurgerea la ateism și la punerea la îndoială a motivelor existenței Creatorului.

Totul din Univers se află sub stăpânirea Creatorului, Singurul care deține cunoașterea absolută și puterea de a supune totul voinței Sale. Soarele, planetele și galaxiile funcționează încă de la începutul creației cu cea mai mare precizie, iar această precizie și abilitate se aplică și în crearea ființelor umane. Dacă contemplăm armonia care există între corpurile umane și sufletele lor, devine clar faptul că este imposibil ca aceste suflete să sălășluiască în trupurile animalelor, ale plantelor sau ale insectelor (reîncarnare). Dumnezeu l-a distins pe om cu intelect și cunoaștere și l-a făcut vicegerent pe Pământ și, în virtutea generozității Sale, l-a înălțat mai presus de toate făpturile. Din dreptatea Creatorului există Raiul și Iadul și

Ziua Judecății, când toate faptele, bune și rele vor fi măsurate și cântărite în această zi.

Allah Preaînaltul a spus:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (7) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (الزلزلة: 7-8)
„Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea,” (7)

„După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.” (Coran, 99:7-8)

Unii dintre adepții lui Darwin care considerau selecția naturală (un proces fizic irațional) drept o forță creativă unică care rezolvă toate problemele evolutive dificile fără nicio bază empirică reală, au descoperit mai târziu complexitatea designului în structura și funcția celulelor bacteriene și au început să folosească expresii precum „bacterii inteligente”, „inteligentă microbiană”, „luarea deciziilor” și „bacterii care rezolvă problemele”. Astfel, bacteriile s-au transformat în noul lor zeu⁴.

Michel Behe, celebrul autor și chimist american, spune:

„Sunt obligat să accept existența lui Dumnezeu ca rezultat al tuturor acestor eforturi acumulate de a examina celula. Adică: a examina viața la nivel molecular este un strigăt puternic, clar și ascuțit de determinare”.

Adevărul este că ideea conform căreia omul se trage din maimuță sau a evoluat dintr-o maimuță nu a fost niciodată dintre ideile lui Darwin, dar el a spus că omul și maimuțele se întorc la o origine comună și necunoscută, pe care el a numit-o veriga lipsă, care a avut o evoluție aparte și s-a transformat într-o ființă umană. Noi, musulmanii, respingem cuvintele lui Darwin, dar în orice caz el nu a spus, așa cum cred unii, că maimuța este strămoșul omului. S-a dovedit că Darwin credea în existența unui zeu, dar ideea că oamenii sunt de origine animală a venit mai târziu de la adepții lui Darwin, inițial ateii, care au adăugat-o la teoria lui.

⁴ Atheism A Giant Leap of Faith, Dr. Raida Jarrar

Teoria lui Darwin care spune că noi am venit în acest Univers ca urmare a unor mutații aleatorii, și nu creați de un mare Creator, este doar o teorie și nu a fost dovedită. Ceea ce s-a dovedit este faptul că Darwin însuși, autorul acestei teorii, a avut multe îndoieli și le-a scris multe scrisori colegilor săi exprimându-și îndoielile și regretul. Și a spus: „Este foarte greu, sau chiar imposibil, să ne imaginăm că a apărut un Univers cosmic ca al nostru printr-o pură întâmplare oarbă sau pentru că necesitatea este mama invenției. Când mă uit în jurul meu pentru primul motiv din spatele acestei existențe, sunt motivat să spun că există o minte inteligentă, de aceea cred în existența lui Dumnezeu.”

Teoria evoluției, care are scopul de a nega existența unui Creator, afirmă faptul că toate viețuitoarele, animalele și plantele au o origine comună, evoluând dintr-un organism unicelular și că formarea primei celule a fost rezultatul unui ansamblu de aminoacizi în apă, care, la rândul său, a format prima structură a ADN-ului, care poartă trăsăturile genetice ale unui organism. Prin combinarea acestor aminoacizi s-a format prima structură a unei celule vii, iar ca urmare a diferiților factori de mediu care au dus la proliferarea acestor celule, s-a format primul spermatozoid, apoi s-au dezvoltat într-o lipitoare și apoi într-un embrion.

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (النور: 45)

„Allah a creat toate vietățile din apă și unele dintre ele merg pe burtă, altele merg pe două picioare și altele merg pe patru [picioare]. Allah creează ceea ce voiește El și Allah este cu putere peste toate.”

(Coran, 24:45)

Știința oferă dovezi convingătoare pentru conceptul de evoluție pornind de la o origine comună, ceea ce a menționat Coranul Nobil.

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ. (الأنبياء: 30)

„[...] și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?” (Coran, 21:30)

Dumnezeu Atotputernicul a creat creaturi vii, inteligente, care, pentru a se potrivi cu mediul înconjurător, se pot dezvolta ca mărime, formă sau lungime. De exemplu, oile din țările reci au o anumită formă și au o piele care le protejează de frig, iar lâna crește mai deasă sau mai rară în funcție de temperatura aerului. Chiar și oamenii diferă prin culori, caracteristici, limbi și forme, deoarece nicio ființă umană nu este ca cealaltă, decât că ei rămân ființe umane și nu se schimbă la un alt tip de animal.

Allah Preaînaltul a spus:

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلافُ ألْسِنَتِكُمْ وَاللوانِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ
لِّلْعَالَمِينَ (الروم:22)

„Și printre semnele Lui sunt crearea Cerurilor și a Pământului și deosebirea limbilor voastre și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.”

(Coran, 30:22)

Celebrul om de știință evoluționist Charles Darwin spune în cartea sa „The Ascent of Nature in Darwin's Descent of Man” p. 295:

„Darwin credea cu tărie că rangul femeilor este mult mai mic decât cel al bărbaților! În special când vine vorba de lupta pentru supraviețuire. El i-a pus pe idioți, pe cei cu dizabilități, pe retardați și pe femei la un loc. Femeia poate intra cu bărbatul într-o luptă pentru supraviețuire, dar el vede în ea, mai degrabă, o deficiență biologică care nu poate fi remediată.”

Și acesta este, de fapt, un paradox care dezvăluie credințele adeptilor teoriei evoluției și ale ateilor, în special ale celor care obiectează asupra statutului de femeie în Islam, acea femeie pe care Dumnezeu Atotputernicul a creat-o precum bărbatul, ea este creată din el, el tânjește după ea și ea tânjește după el.

Allah Preaînaltul spune:

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (الروم:21)

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.”

(Coran, 30:21)

O conferință europeană a avut loc în Franța în anul 673 d.Hr. cu privire la determinarea naturii juridice a femeii. Este ea om sau animal? Dacă este om, beneficiază sau nu de toate drepturile? Dacă este animal, nu beneficiază de drepturi. După discuții aprinse, au ajuns în unanimitate la concluzia că femeile sunt ființe umane, dar nu beneficiază de drepturi! Impactul acestei conferințe asupra autorului teoriei evoluției este clar. Și impactul său asupra convingerilor celor care cred în ea, este, de asemenea, o dovadă a superiorității credinței islamice față de alte credințe, precum și față de legile și doctrinele create de om, care diminuează importanța omenirii și a demnității femeilor, considerându-le o marfă și o plăcere ieftină și goală, drept dovadă a decadenței intelectuale și morale.

Darwiștiții germani au folosit teoria darwiniană pentru a distruge sanctitatea vieții umane. Folosindu-se de teoria lui Darwin, care afirmă că persoanele cu dizabilități nu trebuie să trăiască, Adolf Hitler a sugerat că războiul „este cel mai potrivit moment pentru a se scăpa de boala incurabilă”. Mulți germani nu doreau să li se amintească de indivizi care nu se ridicaseră la înălțimea conceptului lor de „sex dominant”. Persoanele cu dizabilități fizice și psihice au fost considerate „inutile” pentru societate, o amenințare la adresa purității genelor ariene și, în cele din urmă, nedemne de a trăi. La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, persoanele cu dizabilități mintale și fizice au fost vizate pentru uciderea în ceea ce naștiții au numit programul „T-4” sau „eutanasiu”. Corpurile victimelor au fost de fapt incinerate în cuptoare mari numite crematorii.

Existența nenorocirilor, a răului și a durerii a fost motivul din spatele ateismului multor filozofi materialști contemporani, inclusiv al filozofului „Anthony Flew”. Deși a fost un militatant de seamă al ateismului în a doua jumătate a secolului al XX-lea, el a recunoscut existența lui Dumnezeu

înainte de moartea sa și a scris o carte numită „Dumnezeu există”. Atunci când a recunoscut existența unui Dumnezeu, a spus:

„Prezența răului și a durerii în viața umană nu neagă existența lui Dumnezeu, dar ne îndeamnă să reconsiderăm atributele divine”.

Anthony Flew consideră că aceste dezastre au multe aspecte pozitive, deoarece provoacă capacitățile materiale ale unei persoane, așa că el creează ceea ce îi aduce siguranță, precum și provoacă cele mai bune trăsături psihologice ale sale și îl împinge să ajute oamenii. Existența răului și a durerii a fost creditată cu construirea civilizațiilor umane de-a lungul istoriei. Și el a zis:

„Oricâte propuneri ar fi pentru explicarea acestei dileme, interpretarea religioasă va rămâne cea mai acceptabilă și cea mai consecventă cu natura vieții”.

Unul dintre atributele Domnului Lumilor este înțelepciunea. El nu creează nimic în zadar și fără a avea un scop. Ne-a creat pentru a avea milă de noi și pentru a ne face fericiți, iar toate atributele umane frumoase sunt derivate din Atributele Sale. Existența noastră în această lume are un scop măreț, de a-L cunoaște pe Dumnezeu Atotputernicul, de a ne întoarce la El cu pocăință și de a căuta ajutor direct la El.

Cunoașterea Domnului Lumilor se realizează prin cunoașterea Numelor Sale cele mai frumoase și a Atributelor Sale supreme, care sunt împărțite în două categorii principale: (1) Asma Jamal: care cuprind toate atributele Milei, a Iertării și a Bunătății, inclusiv Cel Milostiv, Cel Îndurător, Înzestrătorul, Cel Plin de Compasiune.. etc și (2) Asma Jalal: cuprind Atribute legate de Putere, Abilitate, Măreție și Prestigiu, inclusiv Cel Atotputernic, Cel Preamăreț etc.

Cunoașterea Atributelor lui Dumnezeu Preaînaltul presupune adorarea Sa într-un mod potrivit Maiestății Sale, care îl glorifică și prin care se evită mânia și pedeapsa Lui. Adorarea Sa este reprezentată de respectarea poruncilor, evitarea interdicțiilor, efectuarea reformei și reconstrucția

pământului. Astfel, această viață devine un test pentru oameni, pentru ca ei să se distingă, iar Dumnezeu să ridice nivelul celor credincioși și ei să merite califatul pământului și moștenirea Paradisului în Viața de Apoi, în timp ce rușinea se va abate pe corupătorii din această lume și soarta lor va fi chinul Focului.

Creatorul a stabilit legile naturii și legile care îi guvernează pe oameni și îi protejează de corupție. El susține acest echilibru pentru a reforma Pământul și pentru ca viața să se desfășoare într-un mod bun. Numele și Atributele lui Dumnezeu se manifestă atunci când au loc dezastre naturale pe Pământ de care sunt afectați oamenii, cum ar fi boli, erupții de vulcani, cutremure și inundații. De exemplu, Numele sale, Vindecătorul și Protectorul, se manifestă în vindecarea celor bolnavi, Numele Său, Judecătorul, în pedepsirea celor nedrepti și a celor neascultători, iar Numele Său, Cel Preaînțelept, se manifestă în încercarea oamenilor și pedepsirea celui neascultător, precum și răsplătirea celui răbdător. Astfel, prin încercări, omul recunoaște Măreția Domnului său, așa cum recunoaște frumusețea darurilor. Dacă o persoană cunoaște doar Atributele divine frumoase, este ca și cum nu l-ar fi cunoscut pe Dumnezeu Atotputernic.

Ceea ce se întâmplă prin încercări este voia lui Dumnezeu și ceea ce a voit Dumnezeu se va întâmpla. Voia lui Dumnezeu este legată de înțelepciunea absolută, iar înțelepciunea absolută este legată de binele absolut, deoarece nu există rău absolut în existență. Această viață este doar un moment în comparație cu Viața veșnică de Apoi, și apoi tot ceea ce este El a suferit în această lume va fi nimic în comparație cu binecuvântarea Paradisului.

De exemplu, dacă o persoană lovește o altă persoană până când aceasta își pierde capacitatea de a se mișca, atunci ea a dobândit caracterul de nedreptate, iar nedreptatea este rea.

Dar a avea puterea de a lua o bătă și de a-l bate cu ea, nu este ceva rău.

A avea voința pe care i-a dat-o Dumnezeu nu este ceva rău.

Și a avea capacitatea de a mișca mâna nu este un rău?

Și prezența adjectivului care lovește bățul nu este rea?

Toate aceste chestiuni existențiale sunt bune și nu dobândesc caracterul răului decât dacă, prin folosirea lor greșită, ele duc la rău, ca în exemplul de mai sus - imposibilitatea de mișcare. Pe baza acestui exemplu, existența unui scorpion și a unui șarpe nu este un anumit rău dacă o persoană nu este expusă la unul dintre ei și nu este mușcată. Lui Dumnezeu Atotputernicul nu i se atribuie răul în acțiunile sale care sunt bune și pure, ci în efectele sale, care au rezultat din folosirea greșită a acestui bine de către oameni. Dumnezeu Atotputernic poate permite ca acel rău să apară pentru că este urmat de bine, cum ar fi căința și întoarcerea la Dumnezeu. Este ca și cum ai bea medicamente amare de dragul vindecării.

Întrebarea recurentă despre Creatorul care îi forțează pe oameni să trăiască o viață pe care nu vor să o trăiască este nefondată. Dacă Dumnezeu dorește să ceară opinia creației Sale asupra creației, atunci ei trebuie să existe mai întâi. Cum pot oamenii să aibă o părere și să nu existe? Problema aici este una a existenței și a inexistenței. Atașamentul unei persoane față de viață și teama de ea este cea mai mare dovadă a satisfacției sale cu această binecuvântare. Binecuvântarea vieții este un test pentru oameni, astfel încât cel bun și mulțumit de Domnul său să se diferențieze de cel rău și nemulțumit de El. Înțelepciunea Domnului Lumilor în creație a necesitat diferențierea celor care sunt mulțumiți de El pentru ca ei să obțină onoarea în Viața de Apoi. Dumnezeu Atotputernicul a afirmat că El a pregătit toate ființele umane înainte de crearea lor în Univers și le-a făcut să depună mărturie cu privire la Unicitatea sa.

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا ۗ أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ (172)

„Și [spune] când Domnul tău a scos urmași din fiii lui Adam, din coastele lor și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [spunându-le]...”
(Coran, 7:172)

Cea mai mare dovadă a acelei zile, în care Dumnezeu a mărturisit despre Unicitatea lui Dumnezeu este că omul, inclusiv cel credincios și necredincios, atunci când este expus unei frici intense, fără să-și dea seama, ochii lui se ridică la Cer și caută ajutor.

Motivul pentru care omul nu își amintește că a stat în fața lui Dumnezeu Atotputernicul și a mărturisit că nu există niciun alt Dumnezeu în afară de El este că nu ar mai putea fi încercat în această viață pe Pământ. Dacă nevăzutul ar fi vizibil, perceptibil și prezent în mintea tuturor, nevăzutul nu ar fi nevăzut. Astfel, încercările nu ar avea niciun sens, iar conceptul de voință și de alegere liberă ar fi, din start, anulat. Dacă Esența Divină, Adevărul Absolut și Viața de Apoi ar fi cunoscute cu certitudine de toate ființele umane, atunci unde ar mai fi testul?

De exemplu, să presupunem că un grup de studenți a intrat în sala de examen, iar examenul a început și niciunul dintre studenți nu are voie să se uite peste cursuri decât după terminarea examenului, dar în timpul examenului, ei nu se pot uita pentru că acest fapt elimină cu totul conceptul de examen.

Celebrul filozof german, Immanuel Kant a spus:

„Incapacitatea noastră de a percepe o lume dincolo de sensibil nu este o deficiență, ci mai degrabă o condiție necesară pentru stabilirea moravurilor.”

Astfel, nu avem voie să ne amintim această scenă petrecută atunci când creația era de mărimea unui atom, înainte de a fi plămădiți, până când nu avem noi voință și puterea de alegere. În plus, înțelegerea făcută între Allah și oameni înainte ca aceștia să fie creați nu este singurul argument care necesită pedeapsă pentru cei la care mesajul nu a ajuns. Argumentul care necesită responsabilitate și merit (răsplată și pedeapsă) nu este valid decât dacă la un om ajung mesajele Profeților care cheamă la credința într-un Singur Dumnezeu, fără asociați. Dacă el se supune, este răsplătit, iar dacă nu ascultă, el este pedepsit.

Credința se bazează pe dovezi. Și dovezile se pot înmulți, astfel încât credința și certitudinea cresc, dar nevăzutul nu va fi niciodată simțit prin simțuri, altfel nu ar mai exista conceptul de credință.

Putem compara perioadele de sănătate și de boală de-a lungul unei vieți, sau decenii de prosperitate și de dezolare și distrugere, precum și secole de liniște și erupții vulcanice și cutremure. De unde vine binele predominant pentru început? O lume bazată pe haos și șansă nu poate produce o lume bună. O persoană nu simte gustul sănătății decât dacă suferă de boală și nu distinge frumosul decât dacă vede urâtul.

A doua lege a termodinamicii afirmă că entropia totală (gradul de dezordine sau întâmplare) într-un sistem izolat, fără a fi influențată de ceva extern, va crește întotdeauna, iar acest proces este ireversibil. Cu alte cuvinte, lucrurile care sunt organizate se vor sfârâma și vor dispărea întotdeauna, cu excepția cazului în care ceva din exterior le aduce împreună. Ca atare, forțele termodinamice oarbe nu ar fi produs niciodată nimic bun acționând pe cont propriu și nu ar fi fost la fel de bune pe scară largă fără Creatorul care să reglementeze aceste fenomene aleatorii ce apar în lucruri atât de minunate precum frumusețea, înțelepciunea, bucuria și dragostea.

Viziunea noastră cu privire la rău și durere depinde de viziunea noastră asupra realității vieții lumești și a scopului existenței umane, aceasta diferând între oamenii credincioși și cei necredincioși, materialști. Perspectiva materialistă consideră că viața acestei lumi nu este guvernată de un scop și că, dacă o persoană moare, ea devine nimic, deoarece Învierea și Viața de Apoi nu există. Din această perspectivă, necazurile și durerile la care este expus omul, devin lucruri întâmplătoare, într-o lume care a apărut și ea într-o manieră aleatorie. Iar apoi a spune că există un Dumnezeu care este Milă și Lubire și care reglementează această viață devine, pentru ei, o prostie absurdă, însemnând că tot ceea ce îi oprește de la această Plăcere este durere pentru ei. Așa cum un copil crede că părinții lui sunt răi atunci când îl opresc din a lua medicamentele bunicului său.

Înainte ca vanitatea să-l îndeapărteze de adevăr, omul trebuie să se uite mai întâi la el însuși. Omul se străduiește din răspuțeri să caute în acest spațiu vast al Universului, viața care să-i ofere stabilitate și fericire, știind cu certitudine că nu poate ajunge pe Lună fără să aibă îmbrăcăminte de protecție și că nu se poate afla în interiorul unui vehicul care îl scoate din raza de acțiune a Pământului. Toate acestea vin din teamă că moartea îl va atinge.

فَلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا (50) أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا (الإسراء)

Spune: „De ați fi voi pietre sau fier (50) Sau o creatură care pare prea mare în piepturile voastre.” Iar ei vor spune: „Cine ne va face pe noi să fim din nou?” Spune: „Acela care v-a creat pe voi prima oară.” Atunci ei vor clătina capetele spre tine și vor spune: „Când va fi aceasta?” Spune: „S-ar putea să fie în curând (51)

(Coran, 17:50-51)

Viktor Frankl a spus: „Oamenii de astăzi au toate mijloacele de subzistență, dar nu există niciun sens în a trăi, ceea ce face din viață o închisoare în care cei care locuiesc între zidurile vieții și ale morții se zbat, îngroziți de fiecare încercare. Într-o viață fără sens, fiecare durere este un eveniment întâmplător și inexplicabil - nu inevitabil - și poate fi clasificată doar în termeni de energie și materie și nu reprezintă altceva decât haos, frământare și tragedie.”

Afirmația că un ateu nu le face rău altora și nu îi poate face pe ceilalți să aibă un comportament rău, așa cum fac unii oameni religioși în numele religiei, este o afirmație nefondată. Religia cere moravuri bune și evitarea faptelor rele, astfel că un comportament rău al unor musulmani se datorează obiceiurilor lor culturale sau a ignoranței lor în ceea ce privește religia lor și îndeapărtarea de credința corectă. Nu am auzit noi de încercările de a instaura comunismul în lume, care au provocat moartea a milioane de musulmani și creștini? Un filozof comunist a spus:

„Am crezut că, fără Dumnezeu, putem fi mai buni și putem păstra umanitatea omului. Cât de mult am greșit L-am distrus atât pe Dumnezeu, cât și pe om.”

Tratarea oamenilor cu maniere bune, cu scopul de a aduce beneficii omenirii, și de a avea grijă de Pământ, nu scutește de la credința în Creator și de la aderarea la morala globală sub umbrela religiei, deoarece îngrijirea Pământului și bunele moravuri nu sunt sfârșitul religiei, ci sunt un mijloc. Scopul religiei este acela de a-i face omului cunoscut pe Domnul său, apoi sursa sa, calea și destinul său, iar sfârșitul și destinul bun nu se realizează decât prin obținerea aprobării Domnului Lumilor prin aodrarea directă și ascultarea față de El.

Egalitatea între ființele umane este o particularitate morală și nu un adevăr natural, material sau mental. Dintr-o perspectivă fizică, naturală sau mentală, oamenii nu sunt, fără îndoială, egali, iar pe baza credinței în Creator și religie doar cei slabi pot pretinde egalitate.

Ceva ce am citit și mi-a plăcut: Atunci când un ateu neagă existența lui Dumnezeu motivând existența răului, el se contrazice pe sine. Ateii recunosc că nu cred în existența unui zeu, susținând că ei cred doar în ceea ce este material și tangibil. Prin urmare, ei neagă lumea nevăzută, inclusiv Îngerii, djinii, revelațiile, profeții, miracolele și, în schimb, recunosc materia „natură”. Natura sau materia (mediul) este desigur complet neutră. Ea nu este nici supusă inevitabilității răului, nici inevitabilității binelui, cu atât mai puțin nu este o sursă a moralității. Și dacă omul este un copil al naturii și este pur materialist, de ce nu-i dă un lucru celui căruia îi lipsește? Nu era omul neutru în ceea ce privește binele, răul și morala? Cum poate un ateu să fie mândru de morala sa, în timp ce natura, prin propria sa recunoaștere, nu cunoaște morala? Aceasta înseamnă că acele concepte morale cu care se mândrește un ateu sunt un dar de la Creator, a cărui existență el o neagă. Aceasta este ceea ce noi numim natură, pe care Dumnezeu a plasat-o în noi, astfel încât să fim pregătiți să primim mesajele pe care El ni le transmite prin intermediul Profeților și a Mesagerilor. În ceea ce privește mintea, noi comunicăm cu lumea:

metafizică, pentru că o parte importantă a minții este abstractă, deci înțelegem mesajele cerești.

materialistă: pentru a o putea reconstrui conform poruncilor mesajului moral divin⁵.

Ateul britanic Richard Dawkins spune în cartea sa, *The River Out of the Garden of Eden*:

„Natura nu este rea, dar, din păcate, este indiferentă, iar aceasta este una dintre cele mai dificile lecții de înțeles pentru om, căci ne este greu să admitem că elementele naturii nu sunt nici bune, nici rele, nici milostive, nici feroce, ci indiferente la problemele omului, pentru că natura nu are niciun scop.”

Ateismul este o invitație de a elimina rațiunea, de a ignora logica și bunul simț și de a adera la concepte științifico-fantastice, totul în numele științei! Fără Dumnezeu, Universul Său și legile Lui nu ar exista nimic pe care oamenii de știință să studieze sau pe care ateii să îl nege.

Relația omului cu Creatorul său trebuie să fie mai bună și mai puternică decât orice altă relație. De aceea, musulmanul trebuie să fie dornic să aplice învățăturile Islamului, iar această relație este relația reală care îi va aduce binele și respectul celorlalți.

Mulți oameni trec printr-o perioadă de îndoială, căutare și pierdere și nu găsesc pace și confort deplin decât după ce își găsesc drumul către Domnul Lumilor. La fel ca un copil pierdut care își caută mama, iar când o găsește, se simte calm și descoperă că aceasta este siguranța pe care o căuta. Prin urmare, ateismul este o declarație a unui eșec total de a ajunge la adevăr.

⁵ O carte de vindecare pentru ceea ce este în interiorul pieptului, Dr. Haitham Talaat.

Atunci când cumpărăm un animal de companie, ce ne dorim cel mai mult de la el este să ne asculte, iar noi doar l-am cumpărat, nu l-am creat. Atunci cum rămâne cu Creatorul nostru? Nu merită El ascultare și adorare? Avem o inimă care bate, un sistem digestiv care funcționează, simțurile noastre sunt pe deplin conștiente și tot ceea ce trebuie să facem este să ne supunem lui Dumnezeu.

A spune că ideea de credință nu este nimic mai mult decât o poveste pentru copii sau un vis care îi distrage atenția unei persoane de la grijile sale, este lipsit de temeii. Credința în existența unui mare Creator și în fericirea veșnică ce ne așteaptă după moarte este un fapt ferm stabilit în inimile noastre, iar acest adevăr minunat este mai bun decât coșmarul ateismului care îl face pe om un nimic, venit din nimic, și care devine nimic. Va accepta un ateu răspunsul fiului său atunci când îl va întreba ce vrea să se facă atunci când va crește și el îi va răspunde „Nimic”? Nu va accepta acest răspuns și va face tot posibilul pentru ca fiul său să lucreze, să studieze și să se străduiască să fie o persoană valoroasă. Viața este scurtă, moartea vine brusc și tot ceea ce avem în această viață este temporar, fie murim și lăsăm totul în urma noastră, fie îl pierdem înainte ca noi să murim.

Viața este doar un capitol dintr-un roman cu multe capitole, moartea nu este sfârșitul poveștii, ci începutul. Omul a fost creat pentru un scop mare și înalt, iar omul înțelept își plănuiește viața de după moarte.

Omul are posibilitatea atât cât este în viață să creadă într-un singur Creator, care nu are partener în stăpânirea Lui și nu este întruchipat sub forma unei ființe umane, un animal, un idol sau o piatră, și să I se închine direct Creatorului și să Îi ceară doar Lui iertare atunci când păcătuiește.

Aceasta este religia cunoscută sub numele de Islam.

Prin urmare, viața acestei lumi este începutul unei călătorii eterne pe care o persoană o reia după moarte, constând în Înviere, Judecată și apoi răsplată, așa cum am menționat anterior. Islamul consideră că existența

noastră în această lume are un scop sublim și anume să-L cunoști pe Dumnezeu Atotputernicul și să l te închini direct Lui.

„Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi [întreaga] voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.” (Coran, 3:185)

Convertirea la Islam este ușoară și simplă. Tot ceea ce trebuie făcut este să mărturisim credința în Unicitatea lui Dumnezeu și în profetul Său, Mohammed, rostind o frază cunoscută sub numele de mărturisirea de credință, care este:

Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Unicul Dumnezeu (Allah), care nu are partener și nici egal, și mărturisesc că Mahommed este Mesagerul și Trimisul Său

Mărturisesc că toți mesagerii lui Dumnezeu sunt adevărați

Mărturisesc că Raiul este adevărat și că Iadul este adevărat.

informație

Creștinii, evreii și musulmanii din Orientul Mijlociu folosesc cuvântul Allah cu referire la Dumnezeu, care înseamnă singurul Dumnezeu adevărat, Dumnezeul lui Moise și al lui Iisus. Creatorul s-a identificat în Coranul cel Nobil ca „Dumnezeu”, dar și prin alte nume și atribute. Cuvântul „Allah” este menționat în Vechiul Testament de 89 de ori (de ex Geneza 4:2). Unii savanți de astăzi au vorbit despre utilizarea cuvântului Allah ca referință la singurul Dumnezeu în versiunile antice ale cărților hinduse scrise în sanscrită („Allah” în Rigveda Cartea 2 Imnul I versetul II).

Musulmanii cred în copiile originale ale tuturor cărților trimise înainte de Coran, cărțile lui Avraam, Psalmii lui David, Tora lui Moise, Evanghelia lui Iisus (Injil), precum și altele, Nobilul Coran fiind ultima revelație trimisă de la Creator. Musulmanii cred că adevăratul mesaj al tuturor cărților a fost monoteismul pur (credeau în Dumnezeu Unic, care nu are fiu și nu este întruchipat sub forma unui om sau a unei pietre, și adorarea directă doar a Lui, nu prin intermediul unui sfânt sau preot. Coranul este diferit de cărțile revelate anterior. El nu a fost trimis unui grup anumit, nu există mai multe copii diferite ale acestuia și nu a suferit nicio modificare. Coranul a fost trimis pentru toți oamenii, fiind accesibil tuturor. Musulmanii din întreaga lume recită Coranul așa cum a fost recitat pe vremea profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), fără să fi fost schimbat. Traducerile actuale ale Coranului sunt doar o traducere a sensurilor Coranului.

Folosirea de către Creator a cuvântului „Noi” în multe versete din Nobilul Coran, pentru a se referi la El Însuși, exprimă putere și măreție în limba arabă, precum și în limba engleză, unde pronumele plural este folosit pentru a se referi la o persoană cu o poziție înaltă, cum ar fi regele, monarhul sau sultanul. Cu toate acestea, Coranul a subliniat întotdeauna Unicitatea lui Dumnezeu.

recenzent

De ce religie? O călătorie din memorie, de Faten Sabri.

www.fatensabri.com

Vindecarea pentru ceea ce se află în piept, de Dr. Haitham Talaat

Iluzia ateismului, de Dr. Amr Sherif

Un articol din cartea „Răspunsul Coranului la negarea sufletului și a Creatorului din partea lui Stephen Hawking.” de Dr. Mahmoud Abdullah Ibrahim Naga

www.islamhouse.com

www.quranenc.com

Autorul a scris

Adevăratul mesaj al lui Iisus Hristos (Pacea fie asupra lui) în Coran și Biblie (2017), publicată în engleză și tradusă în 15 limbi.

Adevăratul concept al lui Dumnezeu (2018), publicată în engleză și tradusă în 7 limbi.

De ce Islam? (2019), publicată în engleză și tradusă în 13 limbi.

Un ochi pe adevăr (2020), publicată în engleză și tradusă în 4 limbi.

De ce religie? O călătorie din memorie (2021), publicată în arabă și tradusă în engleză.

Este Coranul cuvântul lui Dumnezeu? (2021), publicată în arabă.

Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah Unicul, care nu are niciun partener

Și mărturisesc că Mohammed este robul și Mesagerul Său

Și mărturisesc că Mesagerii lui Dumnezeu sunt adevărați

Mărturisesc că Raiul este adevărat și că Iadul este adevărat

Conținut

Un cuvânt din inimă.	3
Suferința sufletului:	3
Căutați călătoria:	4
Între existență și inexistență:.....	5
Existența Creatorului:	5
Realizând adevărul:.....	6
De ce religia?	7
Eliberarea de sclavie:	9
Credința este o responsabilitate:.....	9
O poziție superioară pentru suflet:.....	10
O Zi în care nici averea și nici copiii nu vor fi de ajutor:	11
Cine a creat universul?	13
Cine este Creatorul?.....	14
Cine l-a creat pe Creator?.....	14
Care este adevărul despre existența lui?.....	15
Care sunt numele și rețetele sale?	16
Prezentarea acțiunilor sale.....	17
Măsura sa absolută.....	17
Are ordinea absolută.	17
E absolut bogat.	18
El are cheile celor nevăzuți.	19

Are fluența abilităților.....	19
Cum a crescut universul?	20
Stadiul herniei.....	20
Expansiunea universului "Raiul"	21
Locația pământului și originea fumurie a cerului.....	21
Crearea de timp și spațiu	22
Care este scopul creației?	23
Are Nevoie Creatorul de oameni?	23
Corectarea conceptului de evoluție	24
Omul nu era nimic în ea.....	24
Creația lui Adam a fost începutul lutului.....	24
Cinstindu-l pe Adam Abu Al-Besser	24
Crearea urmașilor lui Adam	25
Cinstirea urmașilor lui Adam.....	25
Lui Adam i s-a dat voința de a alege.	26
Distincția lui Adam cu știința	26
Greșeala este o consecință a alegerii.....	26
O poveste preliminară a succesiunii în țară.	27
Existența Creatorului și relația sa cu legile și teoriile științifice ...	28
Pentru a evita menționarea Creatorului, sistemele interconectate sunt atribuite naturii aleatorii.....	28
Refuzul de a înțelege sursa legilor universului este luat ca o scuză pentru a nega existența sursei.....	29
A crede în Creator corespunde ghidului datoriei.	29

Crezând în existența unui creator care corespunde ghidului intenției și scopului	30
A crede într-un creator înțelept este în concordanță cu ghidul pentru consecvență și ordine.....	31
Valorificarea universului omului de putere și înțelepciune divină	31
Adecvarea universului pentru geneza omului din grija și mila divină	32
Cea mai bună alocare de către organism a bunurilor universului de înțelepciune și milă divină.....	32
Cuplurile în creaturi dovedesc existența Creatorului și nulitatea evoluției	33
Credința în Creator este conformă cu legea cauzalității.	33
Faptul că curtea universului corespunde celei de-a doua legi a termodinamicii, care necesită anihilarea.	34
Credința în Creator se potrivește cu principiul lui Barclay de a avea o minte care mărturisește lucrurile.	34
Credința în Creator garantează drepturile omului.....	35
Credința în Creator neagă virtualitatea vieții și a fi un joc electronic	35
Mintea umană nu este un computer, iar distincția sa constă în percepția sa.....	36
Mintea umană nu este un computer care nu mai funcționează cu eșecul componentelor sale.....	37
Asemănarea minții umane cu calculatoarele este un argument împotriva ateismului	38

Asemănarea minții umane cu un computer confirmă învierea	38
Asemănarea minții umane cu un computer duce la realizarea adevărului	39
respingerea contradicției capacității absolute	40
Ipoteza mai multor universuri necesită existența unui creator.	41
Principiul lui Okam conform căruia sănătatea celor mai simple interpretări este o prioritate este în concordanță cu credința.	42
Pariul lui Pascal și certitudinea despre existența Creatorului ..	43
Reflecții	47
informație	69
recenzent	70
Autorul a scris.....	71